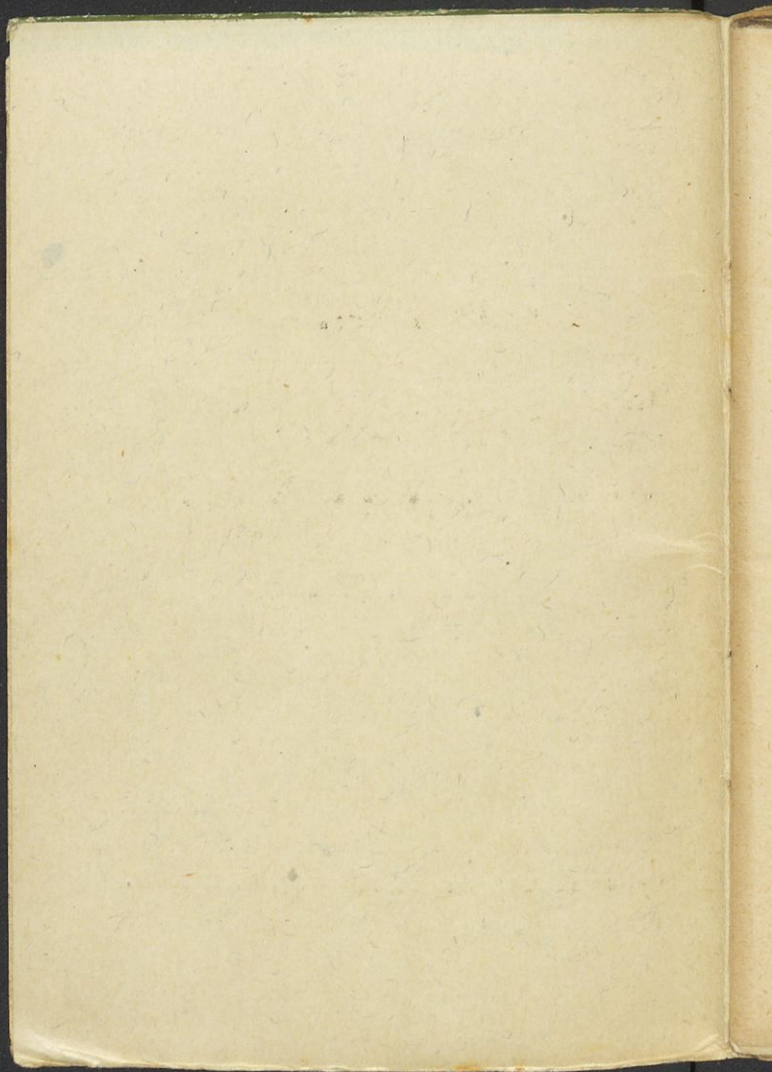

38156

8° br

Življenje
Gospoda našega
Jezusa Kristusa,
po sv. Lukežu.

Priloga „Blagovestniku“ št. 3. I. 1908.

Sv. Lukeža evangelij

ali

Življenje Gospoda našega Jezusa Kristusa.

Po starih grških rokopisih.

030002470

V Ljubljani 1908.

Izdal Anton Chráska.

V spomin
PRIMOŽA TRUBARJA,
ki je oznanjal besedo Kristusovo
Slovincem
ustno in pismeno.

Rojen v Rašici na Dolenjskem dne 8. junija 1508.

Umrli v pregnanstvu zaradi evangelija
v Derendinkah na Virtemberškem dne 29. junija 1586.

Evangelij po sv. Lukežu.

Poglavje 1.

Ker so že mnogi poskusili spisati poročilo o 1
dogodkih, ki so med nami popolnoma izpričani, 2
kakor so nam jih izročili tisti, ki so od začetka
vse sami videli in so bili služabniki besede, na- 3
menil sem se tudi jaz, ko sem vse od začetka
skrbno izprašal, po vrsti *to* pisati tebi, častiti
Teofil, da spoznaš resničnost besed, v katerih si 4
bil poučen.

Bil je v dneh Heroda, kralja Judejskega, du- 5
hovnik, po imenu Zaharija, iz vrste Abijeve, in
ženo je imel iz hčera Aronovih, in ime ji je bilo
Elizabeta. Bila sta pa oba pravična pred Bogom, 6
živeč po vseh zapovedih in postavah Gospodovih
neoporečno. In nista imela otrok, ker je bila 7
Elizabeta nerodovitna, in oba sta se bila že po-
starala.

Zgodi se pa, ko je po redu vrste svoje oprav- 8
ljal duhovsko službo pred Bogom, da ga zadene 9
žreb, naj zažge kadilo, ko vstopi v svetišče Go-
spodovo. In vsa množica ljudstva je bila zunaj in 10
je molila ob uri kajenja. Prikaže pa se mu angel 11
Gospodov, stoječ na desni strani kadilnega ol-
tarja. In Zaharija se ustraši, ko ga zagleda, in 12

13 groza ga obide. Angel mu pa reče: Ne boj se, Zaharija, kajti uslišana je molitev tvoja, in žena tvoja Elizabeta ti porodi sina, in imenuj ime
14 njegovo Janez. In on ti bo v radost in veselje, in veliko se jih bo radovalo rojstva njegovega.
15 Kajti velik bo pred Gospodom; in vina in močne pijače ne bo pil in s svetim Duhom bo napolnjen
16 že v telesu matere svoje. In veliko sinov Izraelo-
17 vih bo izpreobrnil h Gospodu njih Bogu. Pojde namreč pred njim v duhu in moči Elijevi, da obrne srca očetov k otrokom in nepokorne k razumnosti pravičnih, da postavi Gospodu ljud-
18 stvo pripravljeno. Pa reče Zaharija angelu: Počem naj spoznam to? Jaz sem vendar starec in
19 moja žena je že priletna. In angel odgovori in mu reče: Jaz sem Gabrijel, ki stojim pred obličjem Božjim in sem poslan, naj govorim s teboj
20 in ti oznanim to veselo vest. In glej, molčal boš in ne boš mogel govoriti do dne, ko se to zgodi; ker nisi veroval besedam mojim, ki se izpolnijo
21 v svojem času. In ljudstvo je čakalo Zaharija, in
22 čudili so se, da se tako dolgo mudi v svetišču. Ko pa pride ven, ne more jim govoriti, in spoznajo, da je videl prikazen v svetišču; a on jim le namigava in ostane nem. In zgodi se, ko se dopolnijo dnevi službe njegove, da odide na dom svoj.

24 A po teh dneh spočne Elizabeta žena njegova
25 in se skriva pet mesecev, govoreč: Tako mi je

storil Gospod v dneh, ko se je ozrl name, da me reši sramote moje med ljudmi.

V šestem mesecu pa pošlje Bog angela Gabri- 26
jela v mesto Galilejsko, ki mu je ime Nazaret,
k devici, zaročeni možu, ki mu je bilo ime Jožef, 27
iz hiše Davidove, in devici je bilo ime Marija.
In angel pride k njej in reče: Zdrava, z milostjo 28
obdarovana! Gospod je s teboj, blagoslovljena
si med ženami. Ona pa se prestraši besede nje- 29
gove in premišljuje, kakšen bi bil ta pozdrav.
In angel ji reče: Ne boj se, Marija, kajti našla 30
si milost pri Bogu. In glej, spočela boš v telesu 31
in rodila sina, in imenuj ime njegovo Jezus. Ta 32
bode velik in Sin Najvišjega se bo imenoval; in 33
Gospod Bog mu bo dal prestol Davida, očeta
njegovega, in kraljeval bo v hiši Jakobovi veko-
maj in kraljestvu njegovemu ne bo konca. Ma- 34
rija pa reče angelu: Kako bo to, ko moža ne
poznam? In angel odgovori in ji reče: Sveti Duh 35
pride nad te in moč Najvišjega te obsenči: zato
se bo Sveto, ki se rodi, imenovalo Sin Božji.
In glej, Elizabeta, sorodnica tvoja, tudi ona je 36
spočela sina v starosti svoji; in ta mesec je šesti
njej, ki jo imenujejo nerodovitno. Ker ne bo 37
nobene besede pri Bogu, ki se ne bi mogla izpol-
niti. Marija pa reče: Glej, dekla sem Gospodova; 38
zgodí se mi po besedi tvoji! In angel odide od nje.

Odpravi pa se Marija te dni in gre jadorno v 39
gore, v mesto Judovo, ter pride v hišo Zaharijevo 40

41 in pozdravi Elizabeto. In zgodi se, ko začuje
Elizabeta pozdrav Marijin, da zaigra dete v telesu
42 njenem; in Elizabeta se napolni svetega Duha in
zakliče z močnim glasom in reče: Blagoslovljena
si ti med ženami, in blagoslovljen *je* sad telesa
43 tvojega. In odkod meni to, da je prišla Gospoda
44 mojega mati k meni? Kajti, glej, ko je pri-
šel glas pozdrava tvojega v ušesa moja, je veselja
45 zaigralo dete v telesu mojem. In blagor ji, ki je
verovala, ker se dopolni, kar ji je rekel Gospod.
46 In Marija reče:

47 Duša moja poveljuje Gospoda, in duh moj
48 se je razveselil v Bogu, Zveličarju mojem, ker
se je ozrl na nizkost dekle svoje. Kajti glej, od-
49 slej me bodo blagrovali vsi rodovi, ker mi je
storil velike reči on, ki je mogočen, in sveto je
50 ime njegovo, in usmiljenje njegovo traja od roda
51 do roda tistim, ki se ga boje. Pokazal je moč z
roko svojo, razkropil je ošabne v misli njih srca.
52 Pahnil je mogočnike s prestola in je ponižne po-
53 višal. Lačne je nasitil z dobrimi rečmi in bogate
54 je odpravil prazne. Sprejel je Izraela, hlapca svo-
55 jega, da se spomni usmiljenja svojega, kakor je
govoril očetom našim, Abrahamu in semenu nje-
govemu na vekomaj.

56 Marija pa ostane pri njej kake tri mesece, in
se vrne na svoj dom.

57 A Elizabeti se dopolni čas, da rodi, in rodi
58 sina. In njeni sosedje in sorodniki zaslišijo, da

je povelical Gospod usmiljenje svoje na njej, in se radujejo ž njo. In zgodi se osmi dan, da pridejo obrezovat dete, in ga kličejo po imenu očeta njegovega, Zaharija. A mati njegova odgovori in reče: Ne, ampak Janez se bo imenoval. In reko ji: Saj ni nikogar v sorodstvu tvojem, ki bi mu bilo tako ime. In pomignejo očetu njegovemu, kako hoče, da bi ga imenovali. In veli si dati tablico in napiše takole: Janez mu je ime. In vsi se začudijo. In pri tej priči se odpro usta njegova in jezik *se mu razveže*, in govori, hvaleč Boga. In strah obide vse njih sosede in po vsem Judejskem pogorju se pripoveduje o vseh teh rečeh. In vsi, ki jih slišijo, si jih vtisnejo v srce, govoreč: Kaj neki bo iz tega deteta? Zakaj roka Gospodova je bila ž njim.

In Zaharija, oče njegov, se napolni svetega Duha in prorokuje, govoreč:

Hvaljen Gospod, Bog Izraelov, ki je obiskal ljudstvo svoje in mu pripravil odrešenje in nam povzdignil rog zveličanja v hiši Davida, služabnika svojega (kakor je govoril z usti svetih prorokov svojih, ki so bili od nekdaj), rešitev od sovražnikov naših in iz rok vseh, ki nas mrzé; da izkaže usmiljenje očetom našim in se spomni svete zaveze svoje, prisege, ki jo je prisegel Abrahamu očetu našemu, da nam bo dal, da mu, rešeni iz rok sovražnikov svojih, služimo brez straha v svetosti in pravičnosti pred njim vse

- 76 svoje žive dni. In ti, dete, se boš imenovalo pro-
rok Najvišjega; kajti pojdeš pred obličjem Go-
77 spodovim, da mu pripraviš pot *in* daš ljudstvu
njegovemu spoznanje zveličanja, *ki je* v odpuš-
78 čenju njih grehov, po prisrčnem usmiljenju Boga
našega, po katerem nas je obiskal Vzhod z višave,
79 da obsije tiste, ki sedé v temi in v senci smrti,
da vodi noge naše na pot miru.
- 80 Dete pa je raslo in se krepilo v duhu, in v
puščavi je bilo do dne, ko se pokaže Izraelu.

Poglavje 2.

- 1 Zgodi se pa tiste dni, da izide povelje od ce-
2 sarja Avgusta, naj se popiše ves svet. To popi-
sovanje je bilo prvo, ko je vladal v Siriji Cirenij.
- 3 In šli so vsi, da se zapišejo, vsak v svoje mesto.
- 4 Napoti se pa tudi Jožef iz Galileje, iz mesta Na-
zareta, v Judejo, v mesto Davidovo, ki se imenuje
Betlehem, ker je bil iz hiše in rodovine Davidove,
- 5 da se zapiše z Marijo, zaročeno mu ženo, ki je
6 bila noseča. Zgodi se pa, ko sta bila tam, da se
7 dopolnijo dnevi, da rodi. In rodi sina svojega
prvenca ter ga povije v plenice in ga položi v
jasli, ker jima ni bilo prostora v prenočišču.
- 8 In pastirji so čuli v tistem kraju pod milim
9 nebom in so stražili po noči svojo čedo. In glej,
angel Gospodov pristopi k njim, in slava Gospo-
10 dova jih obsije, in silno se prestrašijo. In angel
jim reče: Ne bojte se, kajti glejte, oznanjam vam

veliko radost, ki bo vsemu ljudstvu: ker vam se 11
je danes rodil Zveličar, ki je Kristus Gospod, v
mestu Davidovem. In to vam *bodi* znamenje: Na- 12
šli boste dete v plenice povito, da leži v jasliah.
In hipoma se pokaže z angelom množica nebeške 13
vojske, ki so hvalili Boga in govorili: Slava na 14
višavah Bogu in na zemlji mir ljudem, ki mu
so po volji. In zgodi se, ko odidejo angeli od 15
njih v nebesa, pa reko pastirji med seboj: Poj-
dimo do Betlehema in pogledjmo to reč, ki se je
zgodila, ki nam jo je oznanil Gospod. In pridejo 16
jadrno in najdejo Marijo in Jožefa in dete, da
leži v jasliah. Ko ga pa vidijo, oznanijo vest, ki jim 17
je bila povedana o tem detetu. In vsi, ki slišijo, se 18
čudijo temu, kar jim pripovedujejo pastirji. Ma- 19
rija pa ohrani vse te besede, premišljeva je jih v
srcu svojem. In vrnejo se pastirji, slaveč in hva- 20
leč Boga za vse, kar so slišali in videli, kakor
jim je bilo povedano.

In ko se dopolni osem dni, da ga obrežejo, mu 21
dado ime Jezus, katero je bil imenoval angel,
preden je bil spočet v telesu.

In ko se jima dopolnijo dnevi očiščevanja po 22
postavi Mojzesovi, ga prineseta v Jeruzalem, da
ga postavita pred Gospoda, kakor je pisano v 23
postavi Gospodovi: „Vsak moški prvorojenec naj
se imenuje svet Gospodu,“ in da dasta daritev 24
po tem, kar je rečeno v postavi Gospodovi: dve
grlici ali dva golobiča. In glej, v Jeruzalemu je 25

bil človek, ki mu je bilo ime Simeon, in ta človek je bil pravičen in pobožen in je čakal to-
26 lažbe Izraelove, in sveti Duh je bil nad njim. In
sveti Duh mu je razodel, da ne bo videl smrti,
27 dokler ne zazre Kristusa Gospodovega. In pride
po Duhu v tempelj. In ko prineso starši otroka
Jezusa v tempelj, da opravita zanj po šegi po-
28 stave, ga vzame tudi on v naročje svoje in hvali
Boga in reče:

29 Sedaj odpuščaš hlapca svojega, Gospod, po be-
30 sedi svoji v miru, ker so videle oči moje zveličanje
31 tvoje, ki si ga pripravil pred obličjem vseh na-
32 rodov, luč v razsvetljenje poganov in v slavo
ljudstva tvojega Izraela.

33 In njegov oče in mati njegova se čudita temu,
34 kar se je govorilo o njem. In blagoslovi ju Simeon
in reče Mariji, materi njegovi: Glej, ta je postavljen
v padec in v vstajenje mnogim v Izraelu in
35 za znamenje, kateremu se bo nasprotovalo (a tebi
sami presune meč dušo), da se razodenejo misli
iz mnogih src.

36 In bila je prorokinja Ana, hči Fannelova, iz
Aserjevega rodu. Ta je bila zelo stara, in ko je
bila živela z možem sedem let po devištvu svo-
37 jem, je bila *zdaj* vdova okoli štiriinosemdesetih
let; ta ni odhajala od templja in je s postom in z
38 molitvami služila *Bogu* noč in dan. Tudi ona pri-
stopi ravno tisto uro in hvali Gospoda in govori
o njem vsem, ki so čakali odrešitve Jeruzalema.

In ko vse po postavi Gospodovi izvrše, se 39
vrnejo v Galilejo, v mesto svoje Nazaret. A dete 40
je raslo in se krepilo v duhu in se napolnjevalo
modrosti, in milost Božja je bila ž njim.

In njegovi starši so hodili vsako leto v Jeru- 41
zalem na velikonočni praznik. In ko mu je bilo 42
dvanajst let in so šli v Jeruzalem po navadi tega
praznika, *je šel ž njimi*. In ko se dnevi dokon- 43
čajo in se onadva vračata domov, ostane deček
Jezus v Jeruzalemu; in njegovi starši tega niso
vedeli. Misleč pa, da je pri potni družini, pre- 44
ideta dan hodá in ga iščeta pri sorodnikih in pri
znancih. In ko ga ne najdeta, se vrneta v Jeru- 45
zalem in ga iščeta. In zgodi se po treh dneh, da 46
ga najdeta v templju, kjer je sedel sredi učeni-
kov ter jih poslušal in jih vpraševal. Čudili so 47
se pa vsi, ki so ga poslušali, razumu njegovemu
in odgovorom njegovim. In ko ga ugledata, se 48
zavzameta, in reče mu mati njegova: Sin, kaj si
nama storil tako? Glej, oče tvoj in jaz sva te z
žalostjo iskala. On jima reče: Kaj, da sta me 49
iskala? Nista li vedela, da moram biti v tem, kar
je Očeta mojega? In ona nista razumela besede, 50
ki jo je jima rekel. Ter gre ž njima in pride v 51
Nazaret, in bil je jima pokoren. In mati njegova
je hranila vse te besede v srcu svojem. In Jezus je 52
napredoval v modrosti in rasti, in v milosti pri
Bogu in pri ljudeh.

Poglavje 3.

- 1 Petnajstega leta vlade cesarja Tiberija pa, ko
je bil Poncij Pilat poglavar v Judeji, in Herod
četrtnik v Galileji, a Filip njegov brat četrtnik
v Itureji in v Trahoniški pokrajini, in Lizanija
2 četrtnik v Abileni, za velikih duhovnikov Ana in
Kajfa, pride beseda Božja k Janezu, Zaharije-
3 vemu sinu v puščavi. In on pride v vso okolico
Jordansko in propoveduje krst izpokorjenja v
4 odpuščenje grehov, kakor je pisano v knjigi go-
vorov Izaija proroka: „Glas vpijočega v puščavi:
Pripravite pot Gospodov, poravnajte steze nje-
5 gove! Vsaka dolina naj se izpolni, in vsaka gora
in grič naj se zniža, in kar je krivega, bodi ravno,
6 in ostra pota naj bodo gladka; in vse človeštvo
bo videlo zveličanje Božje“.
- 7 Govoril je torej množicam, ki so prihajale, da
bi jih krstil: Gadja zalega, kdo vas je poučil, da
8 ubežite prihodnji jezi? Rodite torej sadove, vred-
ne izpokorjenja, in ne poskušajte govoriti v
sebi: Za očeta imamo Abrahama; kajti pravim
vam, da more Bog iz tega kamenja obuditi Abra-
9 hamu otroke. Nastavljena pa je tudi že sekira
drevju pri korenini: vsako drevo, ki ne rodi do-
10 brega sadu, se torej poseka in vrže na ogenj. In
vprašujejo ga množice, govoreč: Kaj naj torej
11 storimo? Odgovarjaje pa jim veli: Kdor ima
dve suknji, daj tistemu, ki nima, in kdor ima

hrane, stori ravno tako. Pridejo pa tudi cestni- 12
narji, da bi jih krstil, in mu reko: Učenik, kaj
naj storimo mi? On jim pa reče: Ničesar ne ter- 13
jajte več, nego kar vam je določeno. Vprašajo 14
ga pa tudi vojaki, rekoč: In mi, kaj naj storimo?
In reče jim: Nikomur ne delajte sile in ne ova-
jajte, ter bodite zadovoljni s plačo svojo.

Ko pa je ljudstvo čakalo in so vsi mislili v 15
srcih svojih o Janezu, če ni nemara on Kristus,
odgovori Janez vsem, rekoč: Jaz vas z vodo krš- 16
čujem, prihaja pa močnejši od mene, ki mu nisem
vreden odvezati jermena na obuvalu njegovem:
on vas bo krstil s svetim Duhom in ognjem. On 17
ima velnico v roki svoji, in očedi gumno svo-
je in pospravi pšenico v žitnico svojo, a pleve
spali z neugasljivim ognjem. Tudi še z mnogimi 18
drugimi opomini je oznanjeval blagovestje ljud-
stvu. Herod četrtnik pa, ker ga je svaril zaradi 19
Herodijade, njegovega brata Filipa žene, in za-
radi vsega, kar je hudega storil Herod, stori vrhu 20
vsega tudi še to, da zapre Janeza v ječo.

Zgodi se pa, ko se krščuje vse ljudstvo in se 21
tudi Jezus krsti in moli: da se odpre nebo, in 22
sveti Duh pride v telesni podobi, kakor golob,
nanj in glas z neba se oglasi: Ti si Sin moj ljub-
ljeni, ti si po moji volji.

In on, Jezus, je bil, ko je začel *učiti*, blizu 23
tridesetih let, sin, kakor se je mislilo, Jožefov,
Helijev, Matatov, Levijev, Melhijev, Janajev, Jo- 24

25 žefov, Matatijev, Amosov, Nahumov, Eslijev,
26 Nagajev, Maatov, Matatijev, Semejev, Josehov,
27 Jodov, Joananov, Resov, Zorobabelov, Salatijelov,
28 Nerijev, Melhijev, Adijev, Kozamov, Elmodamov,
29 Erov, Jozuetov, Eliezerjev, Jorimov, Matatov,
30 Levijev, Simeonov, Judov, Jožefov, Jonamov,
31 Elijahimov, Melejev, Menov, Matatajev, Natanov,
32 Davidov, Jesejev, Obedov, Boazov, Salmonov,
33 Nahsonov, Aminadabov, Aramov, Ezronov, Fa-
34 resov, Judov, Jakobov, Izakov, Abrahamov, Ta-
35 rov, Nahorov, Saruhov, Ragavov, Falekov, Eber-
36 jev, Salov, Kajnanov, Arfaksadov, Semov, Noe-
37 tov, Lamehov, Matuzalemov, Enohov, Jaredov,
38 Maleleelov, Kajnanov, Enosov, Setov, Adamov,
Božji.

Poglavje 4.

1 Jezus pa, svetega Duha poln, se vrne od Jor-
dana, in Duh ga vodi po puščavi štirideset dni,
2 in hudič ga izkuša. In ničesar ni jedel v teh dneh;
3 in ko minejo, postane lačen. In reče mu hudič:
Če si Sin Božji, reci temu kamenu, naj postane
4 kruh. In odgovori mu Jezus: Pisano je: „Ne bo
5 živel človek ob samem kruhu.“ In pripelje ga
hudič na vrh in mu pokaže vsa kraljestva sve-
6 ta v trenutku časa. In mu reče hudič: Tebi dam
vso to oblast in njih slavo, kajti meni je izročena
7 in dajem jo, komurkoli hočem. Ti torej če se po-
8 kloniš pred menoj, bode vse tvoje. In odgovori

in reče mu Jezus: Pisano je: „Gospoda Boga svojega moli in njemu samemu služi“. In pelje ga 9 v Jeruzalem in ga postavi na vrh templja in mu reče: Če si Sin Božji, spusti se odtod doli, kajti 10 pisano je: „Angelom svojim bo zapovedal zate, naj te varujejo“, in: „Na rokah te bodo nosili, 11 da se kje z nogo ne udariš ob kamen“. In odgo- 12 vori in reče mu Jezus: Rečeno je: „Ne izkušaj Gospoda Boga svojega“.

In ko je končal hudič vsako izkušnjo, odstopi 13 od njega do časa.

In Jezus se vrne v moči Duha v Galilejo; in 14 glas o njem se raznese po vsem okolišču. In učil 15 je po njih shodnicah, in vsi so ga slavili.

In pride v Nazaret, kjer je bil vzrejen; in gre 16 po navadi svoji v sobotni dan v shodnico, in vstane, da bere. In dado mu knjigo Izaija pro- 17 roka. In ko razgane knjigo, najde mesto, kjer je bilo pisano: „Duh Gospodov je nad menoj, zato 18 ker me je pomazilil, da naj oznanim blagovestje ubogim, poslal me je, da oznanim jetnikom iz- 19 puščenje in slepcem izpregled, da izpustim zatirance na svobodo, da razglasim milostno leto Gospodovo“. In zapre knjigo in jo odda strežaju, in 20 sede; in oči vseh v shodnici se vpirajo vanj. In 21 začne jim govoriti: Danes se je izpolnilo to pismo v ušesih vaših. In vsi mu pričajo in se čudijo 22 besedam milosti, ki so prihajale iz ust njegovih, in pravijo: Ali ni ta sin Jožefov? In reče jim: 23

Gotovo mi porečete ta pregovor: Zdravnik, ozdravi se sam! Karkoli smo slišali, da se je zgodilo v Kafarnavmu, stori tudi tu v domovini svoji.

24 Reče pa: Resnično vam pravim, da noben prorok
25 ni prijeten v domovini svoji. Ali v resnici vam pravim, da je bilo veliko vdov v dneh Elija v Izraelu, ko je bilo nebo zaprto tri leta in šest mesecev, tako da je nastala velika lakota po vsej
26 zemlji, a k nobeni od njih ni bil poslan Elija, razen
27 v Sarepto Sidonsko k ovdoveli ženi. In veliko gobavcev je bilo za Elizeja proroka v Izraelu, a nobeden od njih ni bil očiščen, razen Naamana
28 Sirca. In vsi v shodnici se napolnijo jeze, ko to
29 slišijo. In vstanejo in ga ženo ven iz mesta ter ga peljejo na rob gore, na kateri je bilo njih
30 mesto sezidano, da bi ga doli pahnili. Ali on gre sredi med njimi in odide.

31 In pride v Kafarnavm, mesto Galilejsko, in
32 uči jih ob sobotah. In čudijo se nauku njegove-
33 mu, ker je bila beseda njegova oblastna. In v shodnici je bil človek, ki je imel nečistega zlega
34 duha, in zakriči z močnim glasom: Ah, kaj imaš z nami, Jezus iz Nazareta? Prišel si, da nas pogubiš? Poznam te, kdo si: Svetnik Božji. In za-
35 preti mu Jezus, rekoč: Umolkni in idi iz njega! In trešči ga zli duh na sredo in odide iz njega,
36 in mu ni nič škodoval. In obide jih groza vse, in pomenkujejo se med seboj, govoreč: Kakšna je ta beseda, da z oblastjo in močjo ukazuje ne-

čistim duhovom, pa izhajajo? In glas o njem 37
pride v vsako mesto te okolice.

Vstavši pa *gre* iz shodnice in stopi v hišo Si- 38
monovo. Tašča Simonova pa je imela hudo mrz-
lico; in prosijo ga zanjo. In pristopivši *se nagne* 39
nad njo in zapreti mrzlici, in mrzlica jo pusti;
ona pa zdajci vstane ter jim streže.

Ko je pa solnce zahajalo, vsi, ki so imeli bol- 40
nike z različnimi boleznimi, jih privedo k njemu;
on pa na vsakega izmed njih položi roke ter jih
ozdravi. Izhajali so pa tudi zli duhovi iz mnogih, 41
kričeč in govoreč: Ti si Sin Božji. In jim zagrozi
in ne dovoli govoriti, ker so vedeli, da je on
Kristus.

Ko se pa zdani, *gre ven* in odide na samotni 42
kraj; in množice ga iščejo in pridejo tja k njemu
in ga pridržujejo, da ne bi šel od njih. On pa 43
jim reče: Tudi drugim mestom moram ozna-
njevati evangelij o kraljestvu Božjem, ker zato
sem poslan.

In propovedoval je po shodnicah Galilejskih. 44

Poglavje 5.

Zgodi se pa, ko ga množice obsujejo, da bi 1
poslušali besedo Božjo, da on stoji pri jezeru
Genezareškem in ugleda dve ladji, ki stojita ob 2
jezeru; ribiči pa so bili izstopili iz njih in so iz-
pirali mreže. In vstopi v eno teh ladij, ki je bila 3
Simonova, in ga zaprosi, naj odrine malo od

- 4 kraja; ter sede in uči iz ladje množico. A ko neha
govoriti, reče Simonu: Odrini na globoko, in vrzite
5 mreže svoje na lov. In Simon odgovori in reče:
Učenik, vso noč smo se trudili in nič nismo ujeli;
6 ali na besedo tvojo bom vrgel mrežo. In storivši
to, zajamejo veliko množico rib; trgala pa se jim
7 je mreža. In pomignejo tovarišem, ki so bili v
drugi ladji, naj jim pridejo pomagat. Ter pri-
dejo in napolnijo obe ladji, tako da se začneta
8 potapljati. Videč pa to pade Simon Peter h ko-
lenom Jezusovim, rekoč: Pojdi od mene, ker sem
9 človek grešnik, Gospod! Groza namreč je bila
obšla njega in vse, ki so bili ž njim, ob vlaku rib,
10 ki so ga bili zajeli; ravno tako pa tudi Jakoba
in Janeza, sinova Zebedejeva, ki sta bila tovariša
Simonova. Pa reče Jezus Simonu: Ne boj se;
11 odslej boš ljudi lovil. In potegnivši ladjo h kraju,
zapusté vse in odidejo za njim.
- 12 In zgodi se, da je bil v enem mestu, in glej,
bil je tu mož ves gobav; in ko ugleda Jezusa,
pade na obraz in ga zaprosi, rekoč: Gospod, če
13 hočeš, me moreš očistiti. In iztegnivši roko se ga
dotakne in reče: Hočem, bodi očiščen! In precej
14 so mu prešle gobe. In on mu naroči, naj nikomur
ne pove, marveč pojdi, *mu veli*, pokaži se du-
hovniku in daruj za očiščenje svoje, kakor je
15 ukazal Mojzes, njim za pričevanje. Toda govo-
rica o njem se je še tem bolj razglaševala, in ve-
like množice so se zbirale, da bi ga poslušali in

da bi jih ozdravljajal njih bolezní. A on se je umi- 16
kal v puščavo in *tam* je molil.

In zgodi se neki dan, da je učil, in sedeli so 17
tam farizeji in učeniki postave, ki so bili prišli
iz vseh vasi Galilejskih in Judejskih in iz Jeru-
zalema, in moč Gospodova je bila pričujoča, da
bi jih ozdravljajal. In glej, možje neso na postelji 18
človeka, ki je mrtvouden, in izkušajo, kako bi
ga prinesli in položili pred njega. In ko spričo 19
množice ne najdejo, kod bi ga noter nesli, zlezejo
na streho, in skozi strešnike ga spuste s posteljo
vred v sredo pred Jezusa. In ko vidi njih vero, 20
mu reče: Človek, odpuščeni so ti grehi tvoji. Pa 21
začno premišljati pismarji in farizeji, govoreč *v*
sebi: Kdo je ta, ki govori bogokletje? Kdo more
odpuščati grehe, razen Bog sam? Jezus, spo- 22
znavši njih misli, pa odgovori in jim reče: Kaj
premišljate v srcih svojih? Kaj je laže, reči: Od- 23
puščeni so ti grehi tvoji, ali reči: Vstani in hodi?
Da pa bodeite vedeli, da ima oblast Sin človekov, 24
na zemlji odpuščati grehe (veli mrtvoudnemu):
Tebi pravim, vstani in vzemi posteljo svojo in
pojdi na dom svoj. In takoj vstane pred njimi 25
in vzame, na čemer je ležal, in odide na dom
svoj, hvaleč Boga. In groza prevzame vse, in 26
proslavljajo Boga in napolnijo se strahu, govo-
reč: Nezaslišane reči smo videli danes.

In potem odide in ugleda cestnarja, po imenu 27
Levija, da sedi na mitnici, in mu veli: Pojdi za

28 menoj! In pustivši vse, vstane in odide za njim.
29 In napravi mu Levi veliko pojedino v hiši svoji;
in bila je velika množica cestninarjev in drugih,
30 ki so ž njimi sedeli za mizo. In godrnjajo fari-
zeji in njih pismarji proti učencem in pravijo: Za-
31 kaj s cestninarji in grešniki jeste in pijete? In
odgovori Jezus in jim reče: Zdravi ne potrebu-
32 jejo zdravnika, ampak bolni. Nisem prišel klicat
pravičnih, temuč grešnike k izpokorjenju.

33 A oni mu reko: Učenci Janezovi se pogostoma
postijo in opravljajo molitve, prav tako tudi
34 farizejski, tvoji pa jedo in pijo! Jezus pa jim
reče: Morete li zahtevati, da bi se svatje postili.
35 dokler je ženin ž njimi? Pridejo pa dnevi, in ko
se jim ženin odvzame, tedaj se bodo postili, v
36 tistih dnevih. Pravil jim je pa tudi priliko: Nih-
če ne utrga zaplate od nove obleke in je ne pri-
šije na staro obleko, sicer izkazi tudi novo, in
37 stari se ne prilega zaplata od nove. In nihče ne
deva novega vina v stare mehove, sicer predere
novo vino mehove in vino se razlije in mehovi
38 se pokaze; ampak novo vino se mora vlivati v
39 nove mehove. In kdor je pil starino, noče precej
novega, ker pravi: Staro je boljše.

Poglavje 6.

1 Zgodi se pa prvo soboto drugega leta, da gre
skozi setve, in učenci njegovi trgajo klasje, ga
2 manejo z rokami in jedo. Nekateri farizejev pa

reko: Zakaj delate, kar se ne sme delati ob sobotah? In odgovori in jim reče Jezus: Ali niste še brali tega, kar je storil David, ko se je zlakotil on in kateri so bili ž njim? Kako je šel v hišo Božjo in je vzel predložene kruhe in jih jedel ter dal tudi tistim, ki so bili ž njim: katerih ne sme nihče jesti, razen samo duhovniki. In reče jim: Sin človekov je tudi sobote gospodar.

Zgodi se pa v drugo soboto, da gre v shodnico in uči. In tam je bil človek, čigar desna roka je bila usehla. Pismarji in farizeji so pa pazili nanj, če bo tudi v soboto ozdravljal, da bi našli tožbo zoper njega. A on je vedel njih misli; veli pa možu, ki je imel suho roko: Vstani in stopi na sredo! In vstane in se ustopi. Jezus pa jim reče: Vprašam vas, kaj velja ob sobotah: dobro delati ali hudo, življenje oteti ali pogubiti? In pogledavši jih vse okrog, reče človeku: Iztegni roko svojo! In on stori *tako*, in roka njegova je bila zopet zdrava. A oni postanejo *togote* vsi neumni, in pomenkujejo se med seboj, kaj bi storili Jezusu.

Zgodi se pa te dni, da odide na goro molit, in vztraja vso noč v molitvi k Bogu. In ko se zdaní, pokliče učence svoje; in izvoli *jih* dvanajst izmed njih, katerim tudi da ime apostoli: Simona, ki mu je tudi dal ime Peter, in Andreja njegovega brata, Jakoba in Janeza, Filipa in Bartolomeja,

15 Matevža in Tomaža, Jakoba Alfejevega in Si-
16 mona, ki se imenuje Gorečnik, Juda Jakobovega
17 in Juda Iškarijota, ki je postal izdajalec. In gre ž
njimi doli in se ustavi na ravnem kraju, in okrog
njega velika truma učencev njegovih in velika
množica ljudstva iz vse Judeje in iz Jeruzalema
in Tirskega in Sidonskega primorja, ki so bili
prišli, da bi ga slišali in da bi jih ozdravil njih
18 bolezni; in tisti, ki so jih mučili nečisti duhovi,
19 so bili ozdravljeni. In vsa množica je iskala, da
bi se ga dotikali, ker moč je iz njega šla in
ozdravljala vse.

20 In on, povzdignivši oči svoje na učence svoje,
pravi: Blagor vam ubogim, ker vaše je kraljestvo
21 Božje. Blagor vam, ki ste sedaj lačni, ker bode-
te nasičeni. Blagor vam, ki sedaj jokate, ker se
22 bode te smejali. Blagor vam, kadar vas ljudje
mrze in kadar vas izobčujejo in sramote in
zametujejo vaše ime kot hudobno zaradi Sinu
23 človekovega. Radujte se tisti dan in poska-
kujte! kajti glejte, veliko je plačilo vaše v ne-
besih; ravno tako namreč so delali prorokom
njih očetje.

24 Toda gorje vam bogatim, kajti prejeli ste to-
25 lažbo svojo. Gorje vam, ki ste sedaj nasičeni,
ker bode te lačni. Gorje vam, ki se sedaj smejate,
26 ker žalovali bode te in jokali. Gorje vam, kadar
dobro o vas govore vsi ljudje; kajti ravno tako
so delali njih očetje lažnivim prorokom.

Ali vam, ki poslušate, pravim: Ljubite so- 27
vražnike svoje; delajte dobro tem, ki vas mrzé;
blagoslavlajte te, ki vas preklinjajo, molite za 28
te, ki vas obrekujejo. Temu, kdor te udari po 29
enem licu, nastavi tudi drugo, in kdor ti jemlje
plašč, ne brani mu *vzeti* tudi suknje. Daj vsa- 30
kemu, kdor te prosi, in od tega, kdor tvoje
vzame, ne terjaj nazaj. In kakor hočete, da bi 31
ljudje vam storili, prav tako storite tudi vi njim.
In če ljubite tiste, ki ljubijo vas, kakšna hvala 32
vam gre? Saj tudi grešniki ljubijo tiste, ki njih
ljubijo. In če dobro delate tistim, ki dobro delajo 33
vam, kakšna hvala vam gre? Tudi grešniki delajo
ravnotako. In če posojate tistim, od katerih upate 34
zopet prejeti, kakšna hvala vam gre? Tudi greš-
niki posojajo grešnikom, da prejmo enako. Ampak 35
ljubite sovražnike svoje, dobro delajte in poso-
jajte, ne pričakujoč ničesar; in veliko vam bode
plačilo, in sinovi bodete Najvišjega: zakaj on je
dobrotljiv tudi nehvaležnežem in hudobnežem.
Bodite torej usmiljeni, kakor je Oče vaš usmiljen. 36
In ne sodite, in ne bodete sojeni. Ne obsojajte, 37
in ne bodete obsojeni. Odpuščajte, in vam bo
odpuščeno. Dajajte, in vam bo dano: mero dobro 38
in natlačeno in potreseno in zvrhano bodo dali
v naročje vaše; s kakršno mero namreč merite,
s tako se vam bo odmerjalo.

Pove jim pa tudi priliko: More li slepec slepca 39
voditi? Ne padeta li oba v jamo? Ni ga učenca 40

nad učitelja svojega; a vsak, kdor se popolnoma
41 izuči, bo kakor učitelj njegov. Kaj pa vidiš paz-
der, ki je v brata tvojega očesu, bruna pa, ki je
42 v očesu tvojem, ne čutiš? Kako moreš reči bratu
svojemu: Brat, daj, da izderem pazder, ki je v
očesu tvojem, ko sam bruna v očesu svojem ne
vidiš? Hinavec, izderi najprej bruno iz očesa
svojega, in potem izpregledaš, da izdereš pazder,
43 ki je v očesu brata tvojega. Ni ga namreč dre-
vesa dobrega, da bi rodilo slab sad, tudi slabega
44 drevesa ne, da bi rodilo dober sad. Kajti vsako
drevo se pozna po svojem sadu. S trnja namreč
ne bero smokev, in z robidovja ne trgajo grozdja.
45 Dobri človek prinaša iz dobrega zaklada srca
svojega dobro, hudobnež pa prinaša iz hudega
zaklada hudobno; kajti usta njegova govore iz
preobilnosti srca.

46 Kaj pa me imenujete: Gospod, Gospod, pa ne
47 delate, kar pravim? Vsak, kdor gre k meni in
sliši moje besede in jih izpolnuje, pokažem vam,
48 komu je podoben: Podoben je človeku, ki zida
hišo, in globoko koplje in postavi temelj na
skalo; in ko nastane povodenj, zažene se reka
ob tisto hišo, a ne more je omajati, ker je trdno
49 sezidana. Kdor pa sliši in ne stori, podoben je
človeku, ki zida hišo na zemlji brez temelja; in
ko se reka zažene vanjo, precej pade, in podr-
tija te hiše je velika.

Poglavje 7.

Potem pa, ko je končal vse besede svoje pred 1
ljudstvom, pride v Kafarnavm.

Nekemu stotniku pa je bil hlapec, katerega je 2
rad imel, bolan in je že umiral. Ko pa sliši o 3
Jezusu, pošlje k njemu starejšine Judov, proseč
ga, naj pride in mu ozdravi hlapca. Ko pa oni 4
pridejo k Jezusu, ga silno prosijo, rekoč: Vreden
je, da mu to storiš; ljubi namreč narod naš in 5
shodnico nam je sezidal sam. In Jezus gre tja ž 6
njimi. In ko že ni daleč od hiše, pošlje k njemu
stotnik prijatelje in mu sporoči: Gospod, ne trudi
se; zakaj nisem vreden, da stopiš pod streho
mojo. Zato se tudi nisem sam vrednega štel, da 7
bi prišel k tebi: temuč reci z besedo, in hlapec
moj ozdravi. Kajti tudi jaz sem človek pod ob- 8
last postavljen, in imam vojake pod seboj, pa
velim temu: Pojdi! in gre, in drugemu: Pridi!
in pride, in hlapcu svojemu: Stori to! in stori.
Ko pa Jezus to sliši, začudi se mu, in obrnivši 9
se reče množici, ki je šla za njim: Pravim vam,
tudi v Izraelu še nisem našel tolike vere. In vr- 10
nivši se domov, ki so bili poslani, najdejo hlapca
zdravega.

In zgodi se potem, da gre v mesto, ki se ime- 11
nuje Najn, in ž njim gredo učenci njegovi in
velika množica. Ko se pa približa mestnim vra- 12
tom, glej, neso ven mrliča, edinega sina matere

njegove, in ona je bila vdova; in mnogo ljudstva
13 iz mesta gre ž njo. In ko jo Gospod ugleda, se
14 mu zasmili in ji reče: Ne jokaj! In pristopivši
se dotakne odra, nosilci pa se ustavijo, in veli:
15 Mladenič, pravim ti, vstani! In mrlič sede in za-
16 čne govoriti. In dá ga materi njegovi. Obide pa
jih groza vse, in hvalijo Boga, rekoč: Velik pro-
rok je vstal med nami in Bog je obiskal ljudstvo
17 svoje. In razglasi se ta beseda o njem po vsej
Judeji in po vseh sosednjih krajih.

18 In o vsem tem so sporočili Janezu učenci nje-
19 govi. In pokliče dva izmed učencev svojih ter ju
pošlje h Gospodu vprašat: Si li ti tisti, ki ima
20 priti, ali naj čakamo družega? Ko torej moža
prideta k Jezusu, rečeta: Janez Krstnik naju je
poslal k tebi vprašat: Si li ti tisti, ki ima priti,
21 ali naj čakamo drugega? Ravno tisto uro pa jih
je mnogo ozdravil bolezni in muk in hudobnih
22 duhov in mnogim slepcem je dal vid. In Jezus
odgovori in jima reče: Pojdita in sporočita Ja-
nezu, kar sta videla in slišala: slepci izpregledu-
jejo, hromci hodijo, gobavci se očiščajo, gluhi
slišijo, mrtvi vstajajo, ubogim se oznanja evan-
23 gelij. In blagor mu, kdor se ne pohujša nad
menoj.

24 In ko sta poslanca Janezova odšla, začne go-
voriti množici o Janezu: Kaj ste šli v puščavo
25 gledat? Trst, ki ga veter maje? Ali kaj ste šli,
da vidite? Človeka, ki se oblači v mehka obla-

čila? Glej, kateri se v gosposko obleko obla-
čijo in v slasteh živé, bivajo v kraljevih dvorih.
Ali koga ste šli gledat? Proroka? Da, pravim 26
vam, in še več nego proroka. Ta je, o katerem je 27
pisano: „Glej, jaz pošiljam angela svojega pred
obličjem tvojim, ki pripravi tvojo pot pred teboj“.
Pravim vam: Nobeden izmed rojenih od žen ni 28
večji od Janeza; a kdor je najmanjši v kraljestvu
Božjem, je večji od njega. In vsi ljudje, ki so *ga* 29
slišali, in cestninarji so priznali pravičnost Bogu,
krstivši se s krstom Janezovim. A farizeji in uče- 30
niki postave so zavrgli sklep Božji sami zoper
sebe, ko se mu niso dali krstiti. Komu torej naj 31
primerjam ljudi tega rodu? in komu so podobni?
Podobni so otrokom, ki posedajo po ulicah in si 32
med seboj kličejo in pravijo: Piskali smo vam,
in niste plesali; žalostinke smo vam peli, in niste
jokali. Janez Krstnik je namreč prišel in ne je 33
kruha in ne pije vina, pa pravite: Hudiča ima!
Prišel je Sin človekov in je in pije, pa pravite: 34
Glejte ga človeka požeruha in pijanca, mitarjev
in grešnikov prijatelja! A modrost *božjo* so opr- 35
vičili vsi njeni otroci.

Prosil ga pa je eden izmed farizejev, naj bi 36
jedel z njim; in gre v hišo farizejevo ter sede za
mizo. In glej, žena, ki je bila v mestu grešnica, 37
prinese, ko izve, da sedi za mizo v hiši farizejevi,
alabastrovo steklenico mazila, in se ustopi jokaje 38
odzadaj k nogam njegovim ter začne močiti noge

njegove s solzami in jih otirati z lasmi svoje glave, in mu poljublja noge in jih mazili z mazilom.

39 Ko pa to vidi farizej, ki ga je bil povabil, pravi sam pri sebi takole: Ako bi bil ta prorok, bi pač vedel, kdo in kakšna žena je, ki se ga dotika,

40 kajti grešnica je. In odgovori Jezus in mu reče: Simon, imam ti nekaj povedati. On pa reče: Uče-

41 nik, povej. Neki upnik ima dva dolžnika; eden mu je dolžen petsto denarjev, a drugi petdeset.

42 Ker pa nimata s čim plačati, odpusti obema. *Povej* torej, kateri od njiju ga bode bolj ljubil?

43 Odgovori Simon in reče: Menim, da tisti, kateremu je več odpustil. On pa mu reče: Prav si raz-

44 sodil. In obrnivši se k ženi, pravi Simonu: Vidiš to ženo? Prišel sem v hišo tvojo, vode mi nisi podal za noge; a ta mi je s solzami močila noge

45 in jih otirala s svojimi lasmi. Poljubca mi nisi dal; ta pa ni nehala, odkar sem prišel noter,

46 poljubovati nog mojih. Z oljem glave moje nisi mazilil; a ta mi je z mazilom pomazilila noge.

47 Zato ti pravim: Odpuščeni so ji mnogi grehi njeni, kajti imela je veliko ljubezen; a komur se

48 malo odpušča, malo ljubi. Njej pa reče: Odpuščeni so ti grehi tvoji. In začno, ki so ž njim sedeli pri mizi, govoriti v sebi: Kdo je ta, ki celó grehe

49 odpušča? On pa reče ženi: Vera tvoja te je rešila, pojdi v miru.

Poglavje 8.

In zgodi se v naslednjem času, da on hodi po 1
mestih in vaseh, propovedujoč in oznanjujoč bla-
govestje o kraljestvu Božjem, in ž njim dvanaj-
steri in nekatere žene, ki so bile ozdravljene hu- 2
dobnih duhov in boleznih: Marija, ki se imenuje
Magdalena, iz katere je bilo izšlo sedem zlih du-
hov, Joana, žena Huza, oskrbnika Herodovega, 3
in Suzana, in mnogo drugih, ki so mu služile z
imetjem svojim.

Ko se je pa velika množica sešla in so se lju- 4
dje od mesta do mesta nabirali okrog njega, govori
jim v priliki: Sejalec je šel sejat seme svoje. In 5
ko seje, pade nekatero poleg ceste, in ga poga-
zijo in ptice izpod neba ga pozobljejo. In drugo 6
pade na skalo in bržko vzraste, usahne, ker nima
vlage. In drugo pade sredi trnja, in trnje zraste ž 7
njim vred in ga uduši. In drugo pade na dobro 8
zemljo, in ko vzraste, prinese stoteren sad. Ko to
pravi, zakliče: Kdor ima ušesa, da sliši, naj sliši!

Vprašujejo ga pa učenci njegovi, kakšna je ta 9
prilika. On pa reče: Vam je dano, da spoznate 10
skrivnosti kraljestva Božjega, drugim pa se daje
v prilikah, da gledajo in ne vidijo, ter slišijo in
ne umejo. Ta prilika pa je: Seme je beseda Božja. 11
A kateri so poleg ceste *posejani*, so ti, ki sli- 12
šijo, a potem pride hudič in vzame besedo iz njih
srca, da ne bi verovali in se zveličali. A kateri 13

so na skalo *posejani*, so ti, ki besedo, ko jo slišijo, z veseljem sprejemajo; a ti nimajo korenine, ker nekaj časa verujejo in v čas izkušnje od-
14 padejo. Kar pa pade v trnje, to so ti, ki slišijo, ali ker hodijo za skrbmi in bogastvom in slastmi življenja, se s tem zaduše in ne obrode dozore-
15 lega sadu. Kar pa *pade* na dobro zemljo, to so ti, ki v dobrem in blagem srcu hranijo besedo, ki so jo slišali, in prinašajo sad v potrpljenju.

16 Nihče pa sveče, ko jo prižge, ne pokrije s posodo ali je dene pod posteljo, marveč postavi jo
17 na svečnik, da tisti, ki prihajajo, vidijo luč. Kajti nič ni prikritega, kar se ne bo razodelo, tudi skrivnega ne, kar se ne bo zvedelo in na svetlo
18 prišlo. Glejte torej, kako poslušate! Kajti kdor ima, se mu bo dalo, a kdor nima, se mu vzame tudi to, kar misli, da ima.

19 Pridejo pa k njemu mati njegova in bratje njegovi; ali spričo množice se ne morejo sniti ž
20 njim. In sporoče mu, rekoč: Mati tvoja in bratje
21 tvoji stoje zunaj, in radi bi te videli. On pa odgovori in jim reče: Mati moja in bratje moji so ti, ki besedo Božjo poslušajo in delajo po njej.

22 Zgodi se pa nekega teh dni, da stopi v ladjo on in učenci njegovi. In reče jim: Prepeljimo se na
23 oni kraj jezera. In odrinejo. Med vožnjo pa zaspí. Kar se pripodi silen vihar na jezero in valovi
24 zagrinjajo *ladjo*, in bili so v nevarnosti. In pri-

stopivši, ga zbude rekoč: Učenik, učenik, pogiblujemo! A on vstane, zapreti vetru in besnečemu valovju, in pomirita se, in nastane tišina. Reče 25 pa jim: Kje je vera vaša? Oni se pa boje in čudijo ter govore drug drugemu: Kdo neki je ta, da tudi vetrovom in vodi zapoveduje, in ga poslušajo?

In priplavajo v zemljo Gerazenov, ki je Galileji nasproti. Ko pa izstopi na zemljo, mu pride 27 nasproti mož iz mesta, ki je imel zle duhove in se že dolgo časa ni oblačil v obleko, tudi v hiši ni prebival, temuč v grobih. Ko pa ugleda Jezusa, 28 zakriči in pade predenj in z močnim glasom kliče: Kaj imaš z menoj, Jezus, Sin Boga Najvišjega? Prosim te, nikar me ne muči! Ukazal je bil namreč 29 nečistemu duhu, naj odide iz tega človeka. Kajti že dolgo časa ga je grabil, in vezali so ga z verigami in železjem ter ga varovali; ali raztrgaval je vezi, in zli duh ga je gonil v puščave. Vpraša pa ga Jezus: Kako ti je ime? On pa reče: 30 Legijon; kajti obsedlo ga je bilo mnogo zlih duhov. In *duhovi* ga prosijo, naj jim ne zapove iti 31 v brezno. Bila je pa tam velika čeda svinj, ki so 32 se pasle po gori; in ga poprosijo, naj jim dovoli, da gredo vanje. In jim dovoli. In zli duhovi izidejo 33 iz človeka in gredo v svinje, in čreda se zakadi z brega v jezero, in potonejo. Pastirji pa 34 videvši, kar se je zgodilo, pobegnejo in sporoče to po mestu in po deželi. *Ljudje* pa gredo gle- 35

dat, kaj se je zgodilo; in pridejo k Jezusu in vidijo človeka, iz katerega so bili zli duhovi odšli, oblečenega in pametnega sedeti pri nogah Jezusovih; in zboje se. Sporoče pa jim ti, ki so videli, kako je bil obsedenec ozdravljen. In zaprosi ga vsa množica iz okolice Gerazenov, naj gre od njih; kajti velik strah jih je prevzel. A on vstopi v ladijo in se vrne. Prosi pa ga mož, iz katerega so bili odšli zli duhovi, da bi smel ostati ž njim; ali *Jezus* ga odpravi, rekoč: Vрни se na dom svoj in pripoveduj, koliko ti je storil Bog. In on odide in oznanjuje po vsem mestu, koliko mu je storil Jezus.

Zgodi se pa, ko se vrne Jezus, da ga ljudstvo z *veseljem* sprejme; kajti vsi so ga pričakovali. In glej, pride mož, po imenu Jair, in ta je bil načelnik shodnice, in pade Jezusu pred noge in ga prosi, naj pride v hišo njegovo. Imel je namreč hčer edinico pri dvanajstih letih in ta je umirala. Ko pa gre tja, ga stiskajo množice.

In žena, ki je imela krvotok že dvanajst let in je vse imetje svoje potrošila za zdravnike, ki je pa ni mogel nihče ozdraviti, se pririne od zadaj in se dotakne robu obleke njegove, in takoj se ustavi vir krvi njene. In reče Jezus: Kdo je, ki se me je dotaknil? Ko pa vsi zanikavajo, reče Peter in kateri so bili ž njim: Učenik, *saj* te množica gnete in stiska. Jezus pa reče:

Nekdo se me je doteknil, zakaj čutil sem, da je izšla moč od mene. Ko pa vidi žena, da ni *ostala* 47 prikrita, pristopi trepetajoč in pade predenj in mu pove pred vsem ljudstvom, zakaj se ga je doteknila in kako je kar precej ozdravela. On 48 ji pa reče: Hči, vera tvoja te je rešila; pojdi v miru!

Ko še govori, pride nekdo od načelnika shod- 49 nice, rekoč: Umrla je hči tvoja, ne trudi več učenika. Jezus pa to zasliši in mu odgovori: Ne 50 boj se, le veruj, in oteta bo. Ko pa pride v hišo, 51 ne dovoli nikomur iti s seboj noter, razen Petru in Jakobu in Janezu in očetu in materi deklice. Vsi pa so jokali in žalovali za njo. On pa reče: 52 Ne jokajte; ni umrla, ampak spi. In posmehujejo 53 se mu, vedoč, da je umrla. On pa jo prime za 54 roko ter zakliče rekoč: Deklica, vstani! In njen 55 duh se vrne, in ona takoj vstane; in ukaže jim, naj ji dado jesti. In njena roditelja se zavzameta; 56 a on jima naroči, naj nikomur ne povesta, kar se je zgodilo.

Poglavje 9.

Sklicavši pa dvanajstere učence svoje, jim dá 1 moč in oblast nad vsemi zlimi duhovi in da ozdravljajo bolezni. In pošlje jih oznanjevat 2 kraljestvo Božje in ozdravljat bolnike. In reče 3 jim: Ničesar ne jemljite na pot, ne palice, ne torbe, ne kruha, ne denarja; tudi po dve suknji

4 ne imejte. In v katerokoli hišo pridete, tu pre-
5 bivajte, in odtod pojdite dalje. In katerikoli vas
ne sprejmo, odidite iz tistega mesta in otresite
6 prah z nog svojih, v pričevanje zoper nje. Ter
odidejo in hodijo po vaseh, oznanjujoč evangelij
in ozdravljajoč povsodi.

7 Slišal je pa Herod četrtnik vse, kaj on dela, in
je bil v zadregi, zato, ker so nekateri pravili: Janez
8 je vstal iz mrtvih, nekateri pa: Elija se je prikazal,
9 drugi pa: Starih prorokov eden je vstal. In reče
Herod: Janeza sem jaz obglavil; kdo pa je ta,
ki slišim o njem take reči? In želel ga je videti.

10 In apostoli, vrnivši se, mu pripovedujejo, ko-
liko so storili. In vzame jih s seboj in se umakne
na samotni kraj k mestu, ki se imenuje Betsajda.

11 Ko pa množice to zvedo, odidejo za njim; in
sprejme jih in jim govori o kraljestvu božjem
12 in ozdravlja tiste, ki so potrebovali zdravja. A

dan se je jel nagibati, in mu dvanajsteri pristo-
pivši reko: Odpusti ljudstvo, da gredo v sosednje
vasi in sela in *tam* prenočé in dobe živeža; kajti

13 tu smo na samotnem kraju. On pa jim reče: Dajte
jim vi jesti. A oni reko: Nimamo več nego pet
hlebov in dve ribi; razen če gremo morda mi,

14 da kupimo jedi za vse to ljudstvo. Bilo jih je
namreč kakih pet tisoč mož. Reče pa učencem
15 svojim: Posadite jih v družčinah po petdeset. In

16 store tako in posade vse. Vzemši pa petere hlebe
in tisti dve ribi, pogleda v nebo in jih blagoslovi

ter prelomi in podaja učencem svojim, naj polože
pred ljudstvo. In jedli so in se nasitili vsi; in pobrali 17
so, kar jim je ostalo od koscev, dvanajst košev.

In zgodi se, ko je na samem molil, da so bili 18
ž njim učenci njegovi; in vpraša jih rekoč: Kdo
pravijo ljudje, da sem jaz? Oni pa odgovore in 19
reko: Da si Janez Krstnik, drugi pa: Elija, a drugi,
da je eden starih prorokov vstal. Pa jim reče: 20
Kdo pa pravite vi, da sem jaz? Peter pa odgovori
in reče: Kristus Božji. A on jim zapreti in naroči, 21
naj nikomur ne povedo tega, govoreč: Sin člo- 22
vekov mora veliko pretrpeti in biti zavržen od
starejšin in višjih duhovnikov in pismarjev in biti
umorjen, a tretji dan vstati. Pravi pa vsem: Če 23
kdo hoče za menoj iti, naj zataji samega sebe in
vzame nase križ svoj vsak dan in gre za menoj.
Kajti kdor hoče ohraniti življenje svoje, ga izgubi, 24
kdor pa izgubi življenje svoje zaradi mene, ta ga
ohrani. Kaj namreč pomaga človeku, če pridobi 25
ves svet, samega sebe pa pogubi ali se oškoduje?
Zakaj kdorkoli se sramuje mene in mojih besed, 26
tega se bo Sin človekov sramoval, kadar pride v
svoji in Očetovi in svetih angelov slavi. Pravim 27
vam pa resnično: So nekateri med temi, ki tu
stojé, kateri ne okusijo smrti, dokler ne vidijo
kraljestva Božjega.

Zgodi se pa kakih osem dni po teh besedah, 28
da vzame s seboj Petra in Jakoba in Janeza ter
gre na goro molit. In ko moli, postane podoba 29

obličja njegovega drugačna in oblačilo njegovo
30 belo in svetlo. In glej, ž njim govorita dva moža,
31 ki sta bila Mojzes in Elija. Ta sta se prikazala
v slavi in sta govorila o njegovem odhodu *s sveta*,
32 ki mu ga je bilo izvršiti v Jeruzalemu. A Petra
in onadva, ki sta bila ž njim, prevzame spanec.
Ko pa se vzdramijo, vidijo slavo njegovo in oba
33 moža, ki sta ž njim stala. In zgodi se, ko onadva
odhajata od njega, da reče Peter Jezusu: Učenik,
dobro nam je tu biti; naredimo pa tri šatore, tebi
enega in Mojzesu enega in Eliju enega — ne
34 vedoč, kaj govori. Ali ko še govori, nastane oblak
in jih obsenči; in zboje se, ko gresta onadva v
35 oblak. In glas pride iz oblaka, ki pravi: Ta je Sin
36 moj ljubljeni, njega poslušajte! In ko se je bil
glas oglasil, najdejo Jezusa samega. In oni to
zamolče, in nikomur niso v tistih dnevih povedali
nič tega, kar so bili videli.

37 Zgodi se pa drugi dan, ko pridejo z gore, da
38 ga sreča velika množica. In glej, mož izmed mno-
žice zavpije, rekoč: Učenik, prosim te, ozri se na
39 sina mojega, kajti edinec mi je. In glej, duh ga
napada, da nenadoma *začne* kričati, in ga lomi,
da se ves peni, in le s težavo ga zapušča, ko ga
40 je hudo zvil. In prosil sem učence tvoje, naj bi
41 ga izgnali, a niso mogli. Odgovori pa Jezus in
reče: O rod neverni in popačeni, doklejš bom pri
42 vas in vas bom trpel? Pripelji sem sina svojega!
A še medtem, ko gre *k njemu*, ga zgrabi zli duh in

lomi. Jezus pa zapreti nečistemu duhu, in ozdravi
dečka in ga spet da očetu njegovemu. In vsi so 43
se čudili veličastvu Božjemu.

Ko so se pa vsi čudili vsemu, kar je delal Jezus,
reče učencem svojim: Ohranite vi v ušesih svojih 44
te besede; kajti Sin človekov bo izdan v roke
človeške. Oni pa niso umeli te besede, in bila jim 45
je prikrita, da ne bi je razumeli, in bali so se ga
poprašati o tej besedi.

Polasti pa se jih razmišljanje, kdo bi bil naj- 46
večji med njimi. Jezus pa, vedoč misel njih src, 47
vzame otroka in ga postavi poleg sebe in jim 48
reče: Kdorkoli sprejme tega otroka v imenu
mojem, mene sprejme; a kdorkoli mene sprejme,
sprejme tega, ki me je poslal. Kdor je namreč
najmanjši med vami vsemi, ta je velik.

Odgovori pa Janez in reče: Učenik, videli smo 49
nekoga, ki je z imenom tvojim izganjal zle du-
hove, in smo mu branili, ker ne hodi z nami za
teboj. Jezus mu pa reče: Ne branite! kajti kdor 50
ni zoper vas, je za vas.

Zgodi se pa, ko so se dopolnjevali dnevi, da bi 51
bil vzet gori, da on trdno nameri obličje svoje
na pot v Jeruzalem. In pošlje poslance pred 52
obličjem svojim; in ti gredo in pridejo v vas
Samarijanov, da mu pripravijo *prenočišče*. Ali 53
niso ga sprejeli, ker je bilo obličje njegovo na-
merjeno na pot v Jeruzalem. Ko pa *to* vidita učenca 54
njegova Jakob in Janez, rečeta: Gospod, hočeš li,

da rečeva, da ogenj pade z neba in jih pokonča,
55 kakor je tudi Elija storil? On pa jim, obrnivši
se, zapreti in reče: Ne veste, kakšnega duha ste
56 vi. Sin človekov namreč ni prišel duš človeških
pogubljat, ampak reševat. In šli so v drugo vas.
57 In ko so šli, mu reče nekdo po poti: Za teboj
58 hočem iti, kamorkoli pojdeš. In reče mu Jezus:
Lisice imajo brloge in ptice nebeške gnezda, a
Sin človekov nima, kamor bi položil glavo svojo.
59 A drugemu veli: Pojdi za menoj! On pa reče:
Gospod, dovoli mi, da grem prej pokopat očeta
60 svojega. Ali Jezus mu veli: Pusti, naj mrtvi po-
kopavajo mrličje svoje; ti pa pojdi in oznanjuj
61 kraljestvo Božje. Reče pa tudi nekdo drugi: Za
teboj hočem iti, Gospod, ali prej mi dovoli, da se
62 poslovim od domačinov svojih. Jezus pa mu reče:
Nobeden ni pripraven za kraljestvo Božje, kdor
prime z roko za plug, pa se ozira na to, kar je
zadaj.

Poglavje 10.

1 Potem pa izvoli Gospod še drugih sedemdeset
in jih pošlje po dva in dva pred obličjem svojim
v vsako mesto ali kraj, kamor je imel sam priti.
2 In pravil jim je: Žetve je sicer mnogo, ali de-
lavcev je malo; prosite torej Gospodarja žetve,
3 naj pošlje delavcev v žetev svojo. Pojdite! Glejte,
4 pošiljam vas kakor jagnjeta med volkove. Ne
nosite mošnje, ne torbe, ne obuvala, in nikogar
5 na poti ne pozdravljajte. V katerokoli hišo pa

pridete, najprej recite: Mir tej hiši! In če je tu 6
sin miru, bo počival mir vaš na njem; če pa ne,
se vrne zopet k vam. A v tej hiši ostanite in jejte 7
in pijte, kar imajo; kajti vreden je delavec pla-
čila svojega. Ne prehajajte iz hiše v hišo. In v
katerokoli mesto pridete in vas sprejmo, jejte, 8
kar vam postavijo, in ozdravljajte bolnike, ki so 9
v njem, in jim pravite: Približalo se je k vam
kraljestvo Božje. A v katerokoli mesto pridete 10
in vas ne sprejmo, pojdite na ulice njegove in
recite: Tudi prah iz vašega mesta, ki se nam je 11
nog prijel, otresamo na vas; toda vedite to, da
se je približalo kraljestvo Božje. Pravim vam, da 12
bo Sodomi tisti dan laže nego temu mestu. Gorje 13
ti, Korazin! gorje ti, Betsajda! zakaj ko bi se bili
v Tiru in Sidonu zgodili čudeži, ki so se zgodili
v vaju, bi se bila davno, v raševniku in pepelu
sedeč, izpokorila. Ali Tiru in Sidonu bo laže na 14
sodbi nego vama. In ti, Kafarnavm, ali nisi bil 15
povzdignjen do neba? a pahnjen boš do pekla!
Kdor vas posluša, mene posluša; in kdor vas za- 16
ničuje, mene zaničuje; kdor pa mene zaničuje,
zaničuje tega, ki me je poslal.

Vrnejo se pa sedemdeseteri z radostjo, rekoč: 17
Gospod, tudi zli duhovi so nam pokorni v imenu
tvojem. On pa jim reče: Videl sem satana, da je 18
padel z neba kakor blisk. Glejte, dal sem vam 19
oblast, stopati na kače in škorpijone, in oblast
nad vso silo sovražnikovo, in nič vam ne bo ško-

20 dovalo. Toda tega se ne veselite, da so vam duhovni pokorni; veselite se marveč, da so imena vaša zapisana v nebesih.

21 V tisto uro se razveseli Jezus v svetem Duhu in reče: Hvalim te, Oče, Gospodar neba in zemlje! da si to prikril modrim in razumnim in razodel nedoraslim; da, Oče, ker tako je bila volja tvoja.

22 Vse mi je izročil Oče moj, in nihče ne ve, kdo je Sin, razen Oče, in kdo je Oče, razen Sin in komurkoli hoče Sin razodeti. In obrnivši se k učencem posebej, reče: Blagor očem, ki vidijo, kar vi vidite. 24 Kajti pravim vam, da je veliko prorokov in kraljev želelo videti, kar vi vidite, a niso videli, in slišati, kar vi slišite, a niso slišali.

25 In glej, učenik postave vstane in izkušajoč ga reče: Učenik, kaj naj storim, da podedujem večno življenje? On mu pa reče: V zakonu kaj je pisano? 27 kako bereš? On pa odgovori in reče: „Ljubi Gospoda Boga svojega iz vsega srca svojega in iz vse duše svoje in iz vse moči svoje in iz vse pameti svoje, bližnjega svojega pa kakor samega sebe.“ Pa mu reče: Prav si odgovoril; to delaj in živel boš. On pa, hoteč samega sebe opravičiti, reče Jezusu: In kdo je moj bližnji?

30 Jezus odgovori in reče: Neki človek je šel iz Jeruzalema doli v Jeriho in zajde med razbojnike, ki ga tudi slečejo in ranijo ter odidejo, pustivši 31 ga napol mrtvega. Po naključbi pa pride neki duhovnik doli po tisti poti in ko ga vidi, gre mimo

po drugi strani. Enako pa tudi levit, ko pride na 32
tisto mesto in ga vidi, gre mimo po drugi strani. 33
Neki Samarijan pa, ko je tod popotoval, pride
do njega, in ko ga ugleda, se mu zasmili, in pri- 34
stopivši mu obveže rane in vlije v nje olja in
vina; in posadivši ga na svoje živinče ga pri-
pelje v gostilnico in poskrbi zanj. Drugi dan pa 35
vzame dva denarja *iz mošnje* in da gostilničarju in
mu reče: Skrbi zanj, in karkoli več potrošiš, ti po-
plačam jaz, kadar se vrnem. Kdo od teh treh se ti 36
zdi, da je bil bližnji temu, ki je zašel med razboj- 37
nike? On pa reče: Tisti, ki mu je izkazal usmi-
ljenje. Jezus mu pa veli: Pojdi, tudi ti delaj enako!

Ko pa potujejo dalje, pride on v neko vas; a 38
neka žena, po imenu Marta, ga sprejme v hišo
svojo. In ta je imela sestro, ki se je imenovala 39
Marija, in ki je tudi sedeč pri nogah Gospodovih
poslušala besedo njegovo. A Marta je bila za- 40
držana, ker si je dala veliko opravka s postrežbo;
ter pristopi in reče: Gospod, ali ti nič ni mar, da
me moja sestra samo pusti streči? Reci ji torej,
naj mi pomore! Jezus pa odgovori in ji reče: 41
Marta, Marta, skrbiš in trudiš se za mnogo; le
eno pa je potrebno. Marija je izvolila dobri del,
ki se ji ne odvzame.

Poglavje 11.

In zgodi se, ko je na nekem kraju molil, da 1
mu reče, ko je nehal, eden učencev njegovih:

Gospod, nauči nas moliti, kakor je tudi Janez
2 naučil učence svoje. On pa jim reče: Kadar mo-
lite, recite: Oče naš, ki si v nebesih, posvečeno
bodi ime tvoje. Pridi kraljestvo tvoje. Zgodi se
3 volja tvoja, kakor v nebesih, tudi na zemlji. Kruh
4 naš vsakdanji daj nam vsak dan. In odpusti nam
grehe naše, ker tudi mi odpuščamo vsakemu
dolžniku svojemu. In ne vpelji nas v izkušnjo,
temuč reši nas zlega.

5 In reče jim: Kdo izmed vas ima prijatelja, in
pojde k njemu opolnoči in mu poreče: Prijatelj,
6 posodi mi tri hlebe, ker je prijatelj moj prišel s
7 pota k meni, pa mu nimam kaj postaviti; oni pa
bi odznotraj odgovoril in rekel: Ne bodi mi nad-
ležen; duri so že zaprte in otroci moji so z menoj
8 v postelji; ne morem vstati in ti dati. Pravim
vam, četudi ne vstane, da bi mu dal zato, ker mu
je prijatelj, vstane vsaj zaradi nadležnega mole-
dovanja njegovega in mu da, kolikor potrebuje.
9 In jaz vam pravim: Prosite, in dalo se vam bo;
iščite, in našli boste; trkajte, in odprlo se vam
10 bo. Kajti vsak, kdor prosi, prejme, in kdor išče,
11 najde, in kdor trka, se mu odpre. Kdo izmed vas
pa je oče, in če ga prosi sin kruha, pa mu da
kamen? ali če *prosi* ribe, pa mu da namesto
12 ribe kačo? ali če prosi jajca, pa mu da škorpi-
13 jona? Če torej vi, ki ste hudobni, znate dobre
darove dajati otrokom svojim, koliko bolj bo dal
Oče nebeški svetega Duha tem, ki ga prosijo?

In izganjal je zlega duha, *in ta je bil* mutast. 14
Zgodi se pa, ko je zli duh izšel, da mutec izpre-
govori; in množice se začudijo. A nekateri izmed 15
njih reko: Z Belzebulom, poglavarjem hudičev,
izganja zle duhove. Drugi pa, izkušajoč *ga*, za- 16
htevajo od njega znamenje z neba. On pa, vedoč 17
njih misli, jim reče: Vsako kraljestvo, ki se je
samo zoper sebe razdvojilo, propade, in dom,
zoper sebe *razdvojen*, razpade. Če se je pa tudi 18
satan zoper sebe razdvojil, kako bo obstalo kra-
ljestvo njegovo? ker pravite, da z Belzebulom
izganjam zle duhove. A če jaz z Belzebulom iz- 19
ganjam zle duhove, s čigavo pomočjo jih izganjajo
sinovi vaši? Zato vam bodo oni sodniki. Če pa s 20
prstom Božjim izganjam zle duhove, torej je že
prišlo k vam kraljestvo Božje. Kadar se močni 21
oboroži in varuje dvor svoj, v miru je imetje
njegovo; ako pa pride nanj močnejši od njega 22
in *ga* premaga, pobere mu vse orožje njegovo, v
katero je upal, in razdeli njegov plen. Kdor ni 23
z menoj, je zoper mene, in kdor ne zbira z menoj,
razsiplje. Kadar nečisti duh izide iz človeka, hodi 24
po suhih krajih in išče pokoja; in ko *ga* ne najde,
pravi: Vrnil se bom v dom svoj, odkoder sem
izšel; in ko pride *tja*, *ga* najde pometenega in 25
olepšanega. Tedaj odide in vzame sedem drugih 26
duhov, hujših od sebe, in gredo vanj in tu pre-
bivajo: in poslednje tega človeka postane hujše
od prvega.

27 Zgodi se pa, ko je to govoril, da povzdigne
neka žena izmed množice glas svoj in mu reče:
Blagor telesu, ki te je nosilo, in prsim, ki si jih
28 sesal! On pa veli: Veliko bolj blagor tem, ki be-
sedu Božjo poslušajo in jo hranijo!

29 Ko so se pa množice zbirale pri njem, začne
jim govoriti: Ta rod je hudoben rod: znamenja
išče, ali ne bo se mu dalo znamenje, razen zna-
30 menja Jona proroka. Kakor je bil namreč Jona
znamenje Ninivljanom, tako bo tudi Sin človekov
31 znamenje temu rodu. Kraljica od juga vstane na
sodbo z možmi tega rodu in jih obsodi; kajti
prišla je od kraja sveta poslušat modrost Salo-
32 monovo; in glej, večji je tu od Salomona. Možje
Ninivljani vstanejo na sodbo s tem rodом in ga
obsodijo; kajti izpokorili so se po propovedi
Jonovi; in glej, večji je tu od Jona.

33 Nihče pa ne dene sveče, ko jo prižge, na skrit
kraj, tudi ne pod mernik, ampak na svečnik, da
34 vidijo luč, kateri prihajajo. Svetilo telesu tvojemu
je oko: kadar je torej tvoje oko zdravo, je svetlo
tudi vse telo tvoje; ko pa je hudobno, je temno
35 tudi telo tvoje. Zato glej, da ne bo luč, ki je v
36 tebi, tema. Če je torej vse telo tvoje svetlo in
nima nobenega temnega uda, bo vseskozi svetlo,
kakor kadar te svetilnica z jasno svetlobo obsije.

37 Medtem pa ko je govoril, ga zaprosi neki fa-
rizej, naj bi obedoval pri njem. Prišedši pa tja,
38 sede za mizo. Ko pa to vidi farizej, se začudi, da

se ni prej umil pred obedom. Gospod mu pa reče: 39
Sedaj vi farizeji čistite kozarec in skledo odzunaj,
kar je pa znotraj vas, je polno ropa in hudobije.
Neumneži, mar ni ta, ki je naredil to, kar je 40
zunaj, naredil tudi tega, kar je znotraj? Sicer 41
pa dajte v miloščino tega, kar je notri, in glej,
vse vam bo čisto. Ali gorje vam farizejem, da 42
dajete desetino od mete in od rute in od vsakega
zelišča, izogibljete se pa sodbe in ljubezni Božje:
to je bilo treba storiti in onega ne opustiti. Gorje 43
vam farizejem, da ljubite prve stole v shodnicah
in pozdrave po ulicah. Gorje vam, da ste kakor 44
skriti grobovi, po katerih ljudje hodijo in ne vedo
o njih.

Odgovori pa eden izmed učenikov postave in 45
mu reče: Učenik, s takimi besedami sramotiš tudi
nas. On pa mu reče: Gorje tudi vam učenikom 46
postave, ker nakladate ljudem neznosne butare, a
sami se niti z enim prstom ne dotaknete butar.
Gorje vam, da zidate grobne spomenike prorokom, 47
očetje vaši pa so jih pobili. S tem torej ste priče 48
delom očetov svojih in jih odobravate: kajti oni so
jih pobili, a vi *jim* zidate *nadgrobke*. Zato je tudi 49
modrost Božja rekla: Pošljem k njim proroke in
apostole, in *nekateri* jih umore in preženo, da se 50
bo zahtevala vseh prorokov kri, ki se je prelila od
začetka sveta, od tega rodu, od krvi Abelove do 51
krvi Zaharijeve, ki je poginil med oltarjem in
svetiščem. Da, pravim vam, zahtevala se bo od

52 tega rodu. Gorje vam učnikom postave, ker ste
vzeli ključ do spoznanja; sami niste šli do njega,
a tem, ki so hoteli vstopiti, ste zabranili.

53 Ko je pa odšel odtod, začno pismarji in fari-
zeji zelo pritiskati nanj in ga vpraševati glede
54 raznoterih reči, prežeč nanj, da bi kaj ujeli iz
ust njegovih.

Poglavje 12.

1 Medtem ko se je bilo zbralo na tisoče ljudstva,
tako da so drug drugega tiščali, začne govoriti
učencem svojim najprej: Varujte se kvasu farize-
2 jev, ki je hinavstvo. Nič pa ni skritega, kar se ne
3 bo odkrilo, in skrivnega, kar se ne bo zvedelo. Zato
se bo vse, kar ste pravili v temi, slišalo na svet-
lem, in kar ste na uho šepetali v kletih, se bo
4 oznanjevalo na strehah. Pravim pa vam prijate-
ljem svojim: Ne bojte se jih, ki ubijajo telo, a
5 potem ne morejo ničesar več storiti. Pokažem pa
vam, koga se bojte: bojte se tistega, ki ima oblast,
potem ko usmrti, zagnati v pekel. Dà, pravim
6 vam, tega se bojte! Ne prodajajo li pet vrabcev
po dva vinarja? in ne eden izmed njih ni pozab-
7 ljen pred Bogom. A vam so tudi lasje na glavi vsi
prešteti. Ne bojte se *torej*: boljši ste od mnogo
8 vrabcev. Pravim vam pa: Vsak, kdor pripozna
mene pred ljudmi, pripozna tudi Sin človekov
9 njega pred angeli Božjimi; kdor pa zataji mene
10 pred ljudmi, zatajen bo pred angeli Božjimi. In

vsak, kdor reče besedo zoper Sina človekovega, se mu odpusti, a kdor preklinja svetega Duha, mu ne bo odpuščeno. Kadar pa vas privlečejo v 11 shodnice in h gosposki in pred oblasti, ne skrbite, kako ali s čim bi se zagovarjali ali kaj bi povedali: zakaj sveti Duh vas nauči v tisti uri, kaj je 12 treba reči.

Reče pa mu nekdo izmed množice: Učenik, 13 reci bratu mojemu, naj razdeli z menoj dedino. On mu pa reče: Človek, kdo me je postavil za 14 sodnika ali delilca vama? In reče jim: Glejte in 15 varujte se vsake lakomnosti; zakaj čeprav kdo preobilo ima, življenje mu vendar ne priteka iz imetja njegovega. Pove jim pa priliko, rekoč: 16 Nekemu bogatemu človeku je njiva obilo obrodila. In premišljuje v sebi in reče: Kaj naj storim, 17 ker nimam kam spraviti letine svoje? Pa reče: To storim: poderem žitnice svoje in sezidam 18 večje, in tu spravim vse pridelke svoje in blago svoje in porečem duši svoji: Duša, veliko blaga 19 imaš za veliko let; počivaj, jej, pij, veseli se! Reče pa mu Bog: Neumnež, to noč bodo zahte- 20 vali dušo tvojo od tebe, in kar si pripravil, čigavo bo? Tako je s tem, kdor sebi zaklade na- 21 bira, pa se ne bogati v Bogu.

Reče pa učencem svojim: Zato vam pravim: 22 Ne skrbite za življenje svoje, kaj boste jedli, tudi za telo svoje ne, kaj boste oblekli. Zakaj življenje 23 je več nego hrana, in telo *več* nego obleka. Po- 24

glejte krokarje: ne sejejo in ne žanjejo, nimajo
kleti ne žitnice, in Bog jih živi: koliko ste vi boljši
25 od ptic! Kdo izmed vas pa more s *svojo* skrbjo
26 postavi svoji primekniti en komolec? Če torej
tudi najmanjšega ne morete, čemu skrbite za
27 drugo? Poglejte lilije, kako rastejo: ne trudijo
se in ne predejo; pravim vam pa: tudi Salomon
v vsej svoji slavi ni bil oblečen kakor njih ena.
28 Če pa travo na polju, ki danes stoji, a jutri se
vrže v peč, Bog tako oblači, koliko bolj vas,
29 maloverneži? Tudi vi ne iščite, kaj boste jedli
ali kaj boste pili, in ne vznemirjajte se s *takimi*
30 *skrbmi*, zakaj vsega tega iščejo narodi tega sveta;
31 a Oče vaš ve, da tega potrebujete. Marveč iščite
32 kraljestva Božjega, in vse to vam bo pridano. Ne
boj se, mala čreda! kajti Oče vaš je sklenil, dati
33 vam kraljestvo. Prodajte imetje svoje in dajajte
miloščino. Napravite si mošnje, ki ne ostare, za-
klad, ki ne izgine, v nebesih, kjer se tat ne pri-
34 bližuje in tudi molj ne razjeda. Kajti kjer je
zaklad vaš, tam bo tudi srce vaše.

35 Naj vam bodo ledja opasana in sveče prižgane,
36 in bodite podobni ljudem, ki pričakujejo gospo-
darja svojega, kdaj se vrne z ženitnine, da mu
37 precej odpro, kadar pride in potrka. Blagor tistim
hlapcem, katere najde gospodar, kadar pride,
čujoče. Kesnično vam pravim, da se opaše in jih
38 posadi za mizo ter pristopivši jim bo stregel. In
če pride ob drugi straži ali če pride ob tretji

straži in *jih* najde tako, blagor tistim hlapcem. Vedite pa to: Ko bi vedel hišni gospodar, ob ka- 39
teri uri pride tat, bi čul in ne bi dal podkopati
hiše svoje. Zato bodite tudi vi pripravljeni, kajti 40
Sin človekov pride ob uri, ko se vam ne bo do-
zdevalo.

Reče mu pa Peter: Gospod, praviš li to priliko 41
za nas ali tudi za vse? Gospod pa reče: Kdo neki 42
je zvesti in modri oskrbnik, ki ga postavi gospodar
nad družino svojo, naj jim daje odmerjeno hrano
ob svojem času? Blagor tistemu hlapcu, ki ga 43
najde njegov gospodar, kadar pride, da tako dela.
Resnično vam pravim, da ga postavi nad vsem 44
imetjem svojim. Ako pa poreče ta hlapec v srcu 45
svojem: Gospodar moj odlaša prihod svoj, in
začne pretepati hlapce in dekle ter jesti in piti
in pijančevati: pride gospodar tega hlapca ob 46
dnevu, ko ne pričakuje, in ob uri, katere ne ve,
in ga preseka in delež mu dá med neverniki.
Tisti hlapec pa, ki je vedel voljo gospodarja svo- 47
jega, pa se ni pripravil in tudi ni storil po volji
njegovi, bo zelo tepen; a tisti, ki je ni vedel, pa 48
je storil, kar je kazni vredno, bo malo tepen.
Od vsakega pa, komur je dano mnogo, se bo
mного zahtevalo; in komur so izročili mnogo,
od tega bodo toliko več zahtevali.

Prišel sem, da vržem ogenj na zemljo, in kaj 49
hočem, če že gori? S krstom pa imam krščen biti, 50
in kako bridko mi je, dokler se ne dopolni! Me- 51

nite li, da sem prišel, da dam na zemljo mir?
52 Nikakor, pravim vam, marveč razpor. Kajti od-
slej jih bo pet v eni hiši razprtih, trije z dvema
53 in dva s tremi; oče se razpre s sinom in sin z
očetom, mati s hčerjo, in hči z materjo, tašča s
sneho svojo, in sneha s taščo svojo.

54 Pravil je pa tudi množicam: Kadar vidite oblak,
da se vzdiga od zahoda, precej pravite: Dež bo!
55 In zgodi se tako. In kadar čutite, da vleče jug,
56 pravite: Vroče bo! In zgodi se. Hinavci, lice zemlje
in neba veste presojudati, kako pa da tega časa ne
57 veste presojudati? Zakaj pa tudi sami od sebe ne
58 sodite, kar je prav? Zato ko greš z nasprotnikom
svojim k poglavarju, potrudi se po poti, da se ga
rešiš, da te morda ne privleče k sodniku, in sodnik
da te ne izroči biriču, in birič da te ne vrže v
59 ječo. Pravim ti, nikakor ne pojdeš odtod, dokler
ne plačaš tudi zadnjega vinarja.

Poglavje 13.

1 Bili so pa ravno ta čas tu nekateri, ki so mu
poročali o Galilejcih, katerih kri je zmešal Pilat
2 ž njih daritvami. In Jezus odgovori in jim reče:
Menite li, da so bili ti Galilejci največji grešniki
3 med vsemi Galilejci, ker so to pretrpeli? Ne, pra-
vim vam, temuč če se ne izpokorite, poginete vsi
4 tako. Ali tistih osemnajst, na katere je padel
stolp v Siloamu in jih pobil: menite li, da so bili
ti največ krivi med vsemi ljudmi, ki prebivajo v

Jeruzalemu? Ne, pravim vam, temuč če se ne 5
izpokorite, poginete vsi enako.

Pravil je pa to priliko: Nekdo je imel smokvo 6
zasajeno v vinogradu svojem; in prišel je iskat
sadu na njej in ga ni našel. Reče pa vinogradniku: 7
Glej, tri leta so, odkar hodim iskat sadu na tej
smokvi in ga ne najdem. Posekaj jo torej! Čemu
še zemljo trati? On pa odgovori in mu reče: 8
Gospod, pusti jo še to leto, da jo okopljem in z
gnojem ospem, da li prihodnjič rodi sad; če pa 9
ne, posekaš jo potem.

Učil je pa v eni njih shodnic v soboto. In glej, 10
bila je tu žena, ki je imela duha bolezní osemnajst 11
let in je bila sključena ter se nikakor ni mogla po-
koncu vzkloniti. Ko pa jo Jezus ugleda, jo pokliče 12
in ji reče: Žena, rešena si bolezní svoje. In položi 13
nanjo roke, in ona se pri tej priči zravna ter
hvali Boga. Izpregovori pa načelnik shodnice, 14
jezeč se, da je Jezus zdravil v soboto, in reče
ljudstvu: Šest dni je, v katerih velja delati; v teh
torej pridite in se zdravite, ne pa sobotni dan.
Gospod mu pa odgovori in reče: Hinavci! ali ne 15
odvezuje vsak izmed vas v soboto svojega vola
ali osla od jaslí in ga ne goni napajat? Te žene 16
pa, ki je hči Abrahamova in ki jo je bil satan
zvezal, glej, za osemnajst let, ali je ni bilo treba
rešiti te vezi v sobotni dan? In ko to pravi, se 17
sramujejo vsi, ki so mu nasprotovali; vsa množica
se pa raduje slavnih del, ki so se godila po njem.

18 Pravil je pa: Čemu je podobno kraljestvo Božje
19 in čemu naj ga primerim? Podobno je gorčičnemu
zrnu, ki ga človek vzame in vrže na vrt svoj, in
ono zraste in postane drevo, in ptice nebeške
20 se nastanijo po vejah njegovih. In zopet reče:
21 Čemu naj primerim kraljestvo Božje? Podobno
je kvasu, ki ga vzame žena in ga vmesi v tri
merice moke, dokler se vse ne skvasi.

22 In hodil je po mestih in vaseh, učeč in potujoč
23 proti Jeruzalemu. Reče mu pa nekdo: Gospod,
je li pač malo teh, ki se izveličajo? On jim pa
24 reče: Rinite se, da vnidete skozi tesna vrata; zakaj
veliko, pravim vam, si jih bo prizadevalo priti
25 noter, pa ne bodo mogli. Ko nekoč hišni gospodar
vstane in zapre vrata, tedaj začnete zunaj posta-
jati in na vrata trkati, govoreč: Gospod, Gospod,
odpri nam! pa vam odgovori in poreče: Ne po-
26 znam vas, odkod ste. Tedaj začnete praviti: Jedli
smo pred teboj in pili, in po ulicah naših si učil.
27 Pa poreče: Pravim vam, ne poznam vas, odkod
28 ste. Odstopite od mene vsi, ki delate krivice. Tam
bo jok in škripanje z zobmi, ko boste videli Abra-
hama in Izaka in Jakoba in vse proroke v kra-
29 ljestvu Božjem, sebe pa izgnane zunaj. In pridejo
od vzhoda in zahoda, in od severa in juga, in
30 sedejo za mizo v kraljestvu Božjem. In glej, so
zadnji, ki bodo prvi, in prvi, ki bodo zadnji.

31 Ravno to uro pristopijo k njemu nekateri fa-
rizeji, veleč mu: Izidi in pojdi odtod, ker Herod

te hoče umoriti. In reče jim: Pojdite in povejte 32
temu lisjaku: Glej, izganjam zle duhove in ozdrav-
ljam danes in jutri, a tretji dan dokončam. Sicer 33
pa moram danes in jutri in pojutrišnjem svojo
pot nadaljevati, ker ni mogoče proroku poginiti
zunaj Jeruzalema. Jeruzalem, Jeruzalem, ki ubijaš 34
proroke in kamenjaš tiste, ki so k tebi poslani!
Kolikrat sem hotel zbrati otroke tvoje kakor
kokla piščeta svoja pod peruti, a niste hoteli!
Glej, zapušča se vam dom vaš *pust*. Pravim vam 35
pa, da me ne boste videli, dokler ne pride čas,
da porečete: Blagoslovljen, ki prihaja v imenu
Gospodovem!

Poglavje 14.

In zgodi se, ko pride v hišo enega izmed prva- 1
kov farizejskih v soboto jest kruh, da so oni nanj
pazili. In glej, vodeničen človek je bil pred njim. 2
In Jezus izpregovori in reče učenikom posta- 3
ve in farizejem: Ali se sme v soboto zdraviti?
Oni pa umolknejo. In prijemši ga ozdravi in od- 4
pusti. In odgovori jim in reče: Kdo izmed vas, 5
če mu pade osel ali vol v vodnjak, ga ne izvleče
zdajci v sobotni dan? In niso mu mogli odgovoriti 6
na to.

Povedal je pa povablencem priliko, opazivši, 7
kako si izbirajo prve prostore, govoreč jim: Ka- 8
dar te kdo povabi na svatovščino, ne sedi na prvi
prostor, da ne bi bil kdo imenitnejši nego ti po-

- 9 vabljen od njega in ne pride ta, ki je tebe in njega povabil, in ti ne reče: Daj temu prostor! in tedaj boš s sramoto sedel na zadnji prostor.
- 10 Ampak kadar si povabljen, pojdi in sedi na zadnji prostor, da ti, ko pride, ki te je povabil, poreče: Prijatelj, pomakni se više! tedaj ti bo čast pred
- 11 vsemi, ki sedé s teboj. Zakaj vsak, kdor se ponišuje, bo ponižan; a kdor se ponižuje, bo povišan.
- 12 Pravil je pa tudi temu, ki ga je bil povabil: Kadar napraviš obed ali večerjo, ne vabi prijateljev svojih, ne bratov svojih, ne sorodnikov svojih, ne bogatih sosedov, da te morda tudi oni
- 13 ne povabijo in ti ne povrnejo. Ampak kadar napraviš gostijo, povabi siromake, kruljave, hrome,
- 14 slepce, in blagor ti bo, ker ti nimajo s čim povrniti; povrne se ti namreč ob vstajenju pravičnih.
- 15 Slišavši pa to, mu reče nekdo izmed teh, ki so ž njim sedeli za mizo: Blagor mu, kdor bo jedel
- 16 kruh v kraljestvu Božjem! On pa mu reče: Neki človek je napravil veliko večerjo in mnogo jih je
- 17 povabil. In pošlje hlapca svojega ob uri večerje, naj reče povablencem: Pridite, ker je že vse pri-
- 18 pravljeno! In začno se vsi hkratu izgovarjati. Prvi mu reče: Njivo sem kupil in silno mi je
- 19 treba, da grem in jo ogledam; prosim te, izgovori me! A drugi reče: Pet jarmov volov sem kupil in
- 20 grem jih poskušat; prosim te, izgovori me! Zopet drugi pa: Oženil sem se, in zato ne morem priti.
- 21 In hlapec pride in sporoči to gospodu svojemu.

Tedaj se hišni gospodar razjezi in reče hlapcu svojemu: Idi hitro ven na ceste in ulice mestne in pripelji sem siromake in kruljave in hrome in slepce. In hlapec reče: Gospod, zgodilo se je, kakor si ukazal, in še je prostora. Pa reče gospodar hlapcu: Pojdi ven na pota in za ograje in sili jih, naj pridejo, da se napolni hiša moja. Kajti pravim vam, da nobeden onih mož, ki so bili povabljeni, ne okusi večerje moje.

Šlo je pa ž njim veliko ljudstva; in obrnivši se jim reče: Če prihaja kdo k meni, pa ne sovraži očeta svojega in matere, žene in otrok, bratov in sester, da, tudi lastnega življenja svojega, ne more biti moj učenec. In kdor ne nosi križa svojega in ne gre za menoj, ne more biti moj učenec. Kdo namreč izmed vas, hoteč zidati stolp, ne sede prej in preračuni stroškov, če ima pač *toliko*, da ga dodela? da se mu, ko bi postavil temelj, pa ne bi mogel dozidati, ne začno vsi, ki to vidijo, posmehovati, govoreč: Ta človek je jel zidati, pa ni mogel dokončati. Ali kateri kralj, kadar se gre z drugim kraljem vojskovat, ne sede prej in se posvetuje, če se pač more z deseterimi tisočmi srečati s tem, ki pride proti njemu z dvajseterimi tisočmi? Če pa ne *more*, pošlje poslanca in prosi miru, dokler je še *sovražnik* daleč. Tako tudi vsak izmed vas, kdor se ne odreče vsemu, kar ima, ne more biti moj učenec. Dobra je sol; ako se pa tudi sol izpridi, s čim se bo osolila?

35 Ne da se rabiti ne za zemljo, ne za gnojišče;
vržejo jo proč. Kdor ima ušesa, da sliši, naj sliši!

Poglavje 15.

1 Približevali so se pa k njemu vsi cestninarji in
2 grešniki, da bi ga poslušali. In godrnjali so i
farizeji i pismarji govoreč: Ta sprejema grešnike
in ž njimi jé.

3 A on jim pove to-le priliko, rekoč: Kateri člo-
4 vek izmed vas, ki ima sto ovac in eno izmed
njih izgubi, ne pusti devetindevetdeseterih v pu-
ščavi, pa gre za izgubljeno, dokler je ne najde?
5 In ko jo najde, zadene jo vesel na rame svoje,
6 in ko pride domov, skliče prijatelje in sosede
ter jim reče: Radujte se z menoj! zakaj našel
7 sem ovco svojo, ki se je bila izgubila. Pravim vam,
da tako bode radost v nebesih *večja* nad enim
grešnikom, ki se izpokori, nego nad devetindevet-
deseterimi pravičnimi, katerim ni treba pokore.

8 Ali katera žena, ki ima deset srebrnikov, če
izgubi en srebrnik, ne prižge li sveče in ne po-
mete hiše ter išče skrbno, dokler ga ne najde?
9 In ko ga najde, skliče prijateljice in sosedinje
in reče: Radujte se z menoj! zakaj našla sem
10 srebrnik, ki sem ga bila izgubila. Tako, pravim
vam, je tudi radost pred angeli Božjimi nad
enim grešnikom, ki se izpokori.

11 In reče: Neki človek je imel dva sina. In
12 mlajši reče očetu: Oče, daj mi del premoženja,

ki mi pripada. In razdeli jima premoženje. In 13
čez nekoliko dni zbere mlajši sin vse in odpotuje
v daljno deželo in tu raztrosi premoženje svoje,
živeč samopašno. In ko je bil vse potratil, nastane 14
huda lakota v tisti deželi, in on začne stradati. In 15
gre in se pridruži enemu izmed meščanov te de-
žele; in ta ga pošlje na svoje polje svinje past.
In želel se je nasititi z rožiči, ki so jih svinje jedle, 16
ali nihče mu *jih* ne poda. Ko pa pride sam v se, 17
reče: Koliko najemnikov očeta mojega ima obilo
kruha, jaz pa tu lakote pogibljem. Vstanem, poj- 18
dem k očetu svojemu in mu porečem: Oče, grešil
sem zoper nebo in pred teboj, in nisem več vre- 19
den, da bi se sin tvoj imenoval; naredi me kakor
enega najemnikov svojih. In vstane in gre k očetu 20
svojemu. A ko je bil še daleč, ga ugleda oče njegov
in se mu v srcu smili ter priteče in se oklene vratu
njegovega in ga poljublja. A sin mu reče: Oče, 21
grešil sem zoper nebo in pred teboj, in nisem več
vreden, da bi se sin tvoj imenoval. Oče pa reče 22
hlapcem svojim: Hitro prinesite najlepšo suknjo
in oblecite ga; in denite mu prstan na roko in
obuvalo na noge; in pripeljite tele pitano in ga 23
zakoljite, in jejmo in se veselimo: zakaj ta sin 24
moj je bil mrtev, in je oživel, in izgubljen je bil,
in se je našel. In začno se veseliti. A starejši sin 25
njegov je bil na polju; in ko se gredoč približa
hiši, zasliši godbo in ples ter pokliče enega hlapcev 26
in vpraša, kaj bi to bilo? On mu pa reče: Brat 27

tvoj je prišel, in oče tvoj je zaklal tele pitano,
28 da ga je zdravega sprejel. On pa se razjezi in
noče iti noter. Tedaj pride ven oče njegov ter ga
29 prosi. On pa odgovori in reče očetu svojemu:
Glej, toliko let ti služim in nikoli nisem prestopil
zapovedi tvoje, in meni nisi dal nikoli kozliča, da
30 bi se s prijatelji svojimi razveselil. Ko je pa prišel
ta sin tvoj, ki je zažrl premoženje tvoje z vlaču-
31 gami, zaklal si mu tele pitano. On mu pa reče:
Sin, ti si vsekdar pri meni, in vse moje je tvoje.
32 Treba pa se je bilo veseliti in radovati, ker je bil
ta brat tvoj mrtev in je oživel, in izgubljen je bil
in se je našel.

Poglavje 16.

1 Pravil pa je tudi učencem svojim: Bil je bogat
človek, ki je imel oskrbnika; in tega so bili ova-
2 dili pri njem, kakor da bi mu razsipal imetje. In
pokliče ga ter mu reče: Kaj to slišim o tebi? Daj
račun o gospodarstvu svojem; zakaj ne moreš
3 *mi* dalje gospodariti. A oskrbnik reče sam v sebi:
Kaj naj storim, ker mi gospod moj jemlje gospo-
darstvo? Kopati ne morem, prositi me je sram.
4 Vem, kaj bom storil, da me sprejmo v hiše svoje,
5 kadar bom odstavljen od gospodarstva. In pokliče
vsakega posameznega dolžnika gospodarjevega
in reče prvemu: Koliko si dolžen gospodu mo-
6 jemu? On pa reče: Sto meric olja. In reče mu:
Vzemi svoje pismo, pa sedi hitro in napiši pet-

deset. Potem reče drugemu: A ti, koliko si dolžen? 7
On pa reče: Sto korcev pšenice. In veli mu: Vzemi 8
svoje pismo in napiši osemdeset. In gospodar po- 8
hvali krivičnega oskrbnika, ker je pametno storil;
zakaj sinovi tega sveta so pametnejši v svojem
rodu od sinov svetlobe. Tudi jaz vam pravim: 9
Storite si prijateljev s krivičnim mamonom, da
vas, kadar vam poide, sprejmo v večna stano-
vanja. Kdor je v najmanjšem zvest, je zvest tudi 10
v velikem, in kdor je v najmanjšem krivičen, je
krivičen tudi v velikem. Če torej v krivičnem 11
mamonu niste bili zvesti, pravo *bogastvo* kdo vam
zaupa? In če v tujem niste bili zvesti, kdo vam 12
da, kar je vašega? Noben hlapec ne more dvema 13
gospodoma služiti; kajti ali bo enega sovražil in
drugega ljubil, ali bo enemu vdan in bo drugega
zaničeval. Ne morete Bogu služiti in mamonu.

Poslušali so pa vse to tudi farizeji, ki so srebro 14
ljubili, ter so ga zasmehovali. In jim reče: Vi ste 15
tisti, ki se delate pravične pred ljudmi, ali Bog
pozna srca vaša; kajti kar je pri ljudeh visoko,
je gnusoba pred Bogom. Zakon in proroki so do 16
Janeza, odtlej se oznanjuje blagovestje o kralje-
stvu Božjem, in vsak s silo vanje tišči. Laže je 17
pa nebu in zemlji preiti, nego eni pičici iz postave
izginiti. Vsak, kdor se loči od žene svoje in se 18
oženi z drugo, prešestvuje; in vsak, kdor vzame
ločeno od moža, prešestvuje.

19 Bil je pa bogat človek in se je oblačil v škrlat
in tenčico in se razveseljeval vsak dan sijajno.
20 In bil je ubožec, po imenu Lazar, ki je ležal pred
21 vrati njegovimi poln tvorov, in se je želel nasi-
titi z drobtinami, ki so padale z mize bogatinove;
ali tudi psi so prihajali ter lizali gnoj njegov.
22 Zgodi se pa, da ubožec umre in angeli ga odneso
v naročje Abrahamovo; umrje pa tudi bogatin in
23 je bil pokopan. In v peklu, ko je bil v bolečinah,
povzdigne oči svoje in ugleda Abrahama oddaleč
24 in Lazarja v naročju njegovem. In zavpije in
reče: Oče Abraham, usmili se me in pošlji La-
zarja, naj omoči konec prsta svojega v vodi in
mi ohladi jezik, ker se mučim v tem plamenu.
25 Abraham pa reče: Sin, spomni se, da si ti prejel
dobrote svoje v življenju svojem, in ravno tako
Lazar hudo. Sedaj pa on tu uživa tolažbo, a ti se
26 mučiš. In vrhu vsega tega, med nami in vami je
utrjen velik prepad, da ne morejo, če kateriho-
čejo, odtod iti k vam, in tudi ne odondod preiti
27 sem k nam. Pa reče: Prosim te torej, pošlji ga
28 na mojega očeta dom. Imam namreč pet bratov:
da jim to izpriča, da ne pridejo tudi oni na ta
29 kraj trpljenja. Veli pa Abraham: Mojzesa imajo
30 in proroke, poslušajo naj jih. On pa reče: Ne,
oče Abraham, ampak če kdo od mrtvih pride k
31 njim, se bodo izpokorili. Pa mu reče: Če Mojzesa
in prorokov ne poslušajo, se ne dajo prepričati,
četudi kdo iz mrtvih vstane.

Poglavje 17.

Reče pa učencem svojim: Ni mogoče, da ne 1
bi bilo prilik za pohujšanje; toda gorje tistemu,
po katerem prihajajo. Bolje bi mu bilo, da mu 2
obesijo mlinski kamen na vrat in ga vržejo v
morje, nego da pohujša enega teh malih. Varujte 3
se! Ako se pregreši brat tvoj, posvari ga; in če
se izpokori, odpusti mu. In če se pregreši sedem- 4
krat na dan zoper tebe, pa se sedemkrat na dan
obrne do tebe, rekoč: Žal mi je! odpusti mu.

Reko pa apostoli Gospodu: Pomnoži nam vero! 5
Gospod pa reče: Ako bi imeli vero, kolikršno je 6
gorčično zrno, bi rekli tej murvi: Izderi se in
presadi se v morje! in poslušala bi vas. Kdo iz- 7
med vas ima pa hlapca, ki orje ali pase, da bi
mu, kadar pride s polja, rekel: Precej pojdi in
sedi za mizo! Ne poreče li mu marveč: Pripravi, 8
kar bom večerjal, in opaši se ter mi strezi, dokler
se ne najem in napijem; in potem jej in pij ti?
Ali se mar zahvali hlapcu, da je storil, kar mu 9
je bilo ukazano? *Nikar*. Tako tudi vi, kadar 10
storite vse, kar vam je ukazano, recite: Nepridni
hlapci smo; storili smo *le*, kar smo bili dolžni
storiti.

In zgodi se ob njegovem potovanju v Jeru- 11
zalem, da gre sredi med Samarijo in Galilejo. In 12
ko pride v neko vas, ga sreča deset gobavih mož,
ki so stali oddaleč. In ti povzdignejo glas, rekoč: 13
Jezus, učenik, usmili se nas! In ko jih ugleda, 14

jim reče: Pojdite, pokažite se duhovnikom! In
15 zgodi se, ko so šli, so bili očiščeni. Eden pa izmed
njih, videvši, da je ozdravel, se vrne, hvaleč Boga
16 z močnim glasom, in pade na obraz pred noge
njegove ter se mu zahvali; in ta je bil Samarijan.
17 Odgovori pa Jezus in mu reče: Ali jih ni bilo
18 deset očiščenih, kje pa je onih devet? Ali ni no-
benega drugega, ki bi se vrnil, da bi dal Bogu
19 hvalo razen tega tujca? In reče mu: Vstani,
pojdi! vera tvoja te je rešila.

20 Ko ga pa vprašajo farizeji, kdaj pride kra-
ljjestvo Božje, jim odgovori in reče: Kraljestvo
21 Božje ne pride, vzbuja joč pozornost; tudi ne
poreko: Glej, tu je! ali: Glej, tam je! Kajti, glejte,
kraljestvo Božje je sredi vas.

22 Reče pa učencem: Pridejo dnevi, ko boste že-
leli videti enega od dni Sina človekovega, in ne
23 boste videli. In poreko vam: Glej, tu je! ali:
Glej, tam je! Ne hodite tja in tudi ne sledite *jim*.
24 Zakaj kakor blisk, ki švigne na enem kraja neba
in sveti do drugega kraja neba, tako bode Sin
25 človekov v dan svoj. Ali poprej mora veliko pre-
26 trpeti in zavržen biti od tega rodu. In kakor je
bilo v dnevih Noetovih, tako bo tudi v dnevih
27 Sina človekovega: jedli so, pili so, ženili so se,
možile so se, do dneva, ko je stopil Noe v barko,
28 ter je prišel potop in vse pogubil. Enako tudi, ka-
kor je bilo v dnevih Lotovih: jedli so, pili so, ku-
29 povali so, prodajali so, sadili so, zidali so; ali tisti

dan, ko je šel Lot iz Sodome, je ogenj in žveplo
dežilo z neba in je vse pogubilo. Ravno tako bo 30
tisti dan, ko se razodene Sin človekov. Tisti dan, 31
kdor bo na strehi, a orodje njegovo v hiši,
naj ne stopa doli, da ga vzame; in kdor bo na
polju, naj se tudi ne ozira na to, kar je zadaj.
Spominjajte se žene Lotove! Kdorkoli gleda dušo 32
svojo ohraniti, jo izgubi; a kdor jo izgubi, ji 33
pomore v življenje. Pravim vam: Tisto noč bosta 34
dva na eni postelji: eden bo vzet, a drugi puščen.
Dve bosta mleli skupaj: ena bo vzeta, a druga 35
puščena. Dva bosta na njivi: eden bo vzet, a drugi 36
puščen. In odgovarjajoč mu reko: Kje, Gospod? 37
A on jim reče: Kjer je truplo, tja se bodo zbi-
rali tudi orli.

Poglavje 18.

Pravil jim je pa tudi priliko, kako jim je treba 1
vsekdar moliti in ne naveličati se, rekoč: Bil je 2
v nekem mestu sodnik, ki se ni bal Boga in se
ni sramoval ljudi. Bila pa je v tistem mestu 3
vdova, in hodila je k njemu, proseč: Izvrši zame
pravico nad nasprotnikom mojim. In dolgo časa 4
ni hotel; potem pa reče sam v sebi: Če se tudi
Boga ne bojim in se ne sramujem ljudi, vendar 5
zato, ker me tolikanj nadleguje ta vdova, izvršim
ji pravico, da naposled ne pride in me ogluši. In 6
reče Gospod: Slišite, kaj pravi nepravični sodnik!
Ali ne bo tudi Bog izvršil pravice izvoljencem

svojim, ki vpijejo k njemu dan in noč, čeprav
8 jim odlaša? Pravim vam, da jim stori pravico v
kratkem. Toda kadar pride Sin človekov, najde
li pač to vero na zemlji?

9 Pove pa tudi nekaterim, ki so sami v sebe za-
upali, da so pravični, a druge so zaničevali, to
10 priliko: Dva človeka sta šla gori v tempelj molit,
11 eden je bil farizej, a drugi cestninar. Farizej se
ustopi in in moli sam s seboj tako: Bog, zahva-
ljujem te, da nisem kakor drugi ljudje: razboj-
niki, krivičniki, prešestniki, ali tudi kakor ta-le
12 cestninar. Postim se dvakrat na teden, desetino
13 dajem od vsega, karkoli imam. Cestninar pa stoji
oddaleč in še oči si ne upa povzdigniti k nebu,
temuč trka na prsi svoje, rekoč: Bog, milostljiv
14 mi bodi grešniku! Pravim vam: Ta je šel opravi-
vičen na dom svoj, a ne oni: zakaj vsak, kdor se
povišuje, bo ponižan, a kdor se ponižuje, bo po-
višan.

15 Prinašale so pa k njemu tudi otročičke svoje,
da bi se jih dotikal: videč pa to, jih karajo učen-
16 ci. A Jezus jih pokliče k sebi in reče: Pustite
otročiče, naj prihajajo k meni, in ne branite jim;
17 zakaj takih je kraljestvo Božje. Resnično vam
pravim: Kdorkoli ne sprejme kraljestva Božjega
kakor otrok, nikakor ne pride vanj.

18 In vpraša ga neki poglavar, rekoč: Dobri uče-
nik, kaj naj storim, da podedujem večno živ-
19 ljenje? Jezus mu pa reče: Kaj me imenuješ

dobrega? Nihče ni dober, razen eden, Bog. Za- 20
povedi znaš: „Ne prešestvuj, ne ubijaj, ne kradi,
ne pričaj po krivem, spoštuj očeta svojega in
mater svojo“. On pa reče: Vse to sem izpolnjeval 21
od mladosti svoje. Slišavši pa to, mu Jezus veli: 22
Enega ti je še treba: prodaj vse, karkoli imaš,
in razdaj ubogim, in imel boš zaklad v nebesih,
ter pridi in hodi za menoj! On pa, ko to sliši, se 23
zelo razžalosti, zakaj bil je silno bogat. Ko ga pa 24
vidi Jezus *žalostnega*, reče: Kako težko pridejo
v kraljestvo Božje, kateri imajo bogastvo! Laže 25
je namreč velblodu priti skozi igleno uho, nego
bogatinu priti v kraljestvo Božje. Pa reko, ki 26
so to slišali: Kdo se potem more zveličati? On 27
pa reče: Kar je pri ljudeh nemogoče, mogoče je
pri Bogu. A Peter reče: Glej, mi smo zapustili 28
vse svoje in šli za teboj. On jim pa več: Resnično 29
vam pravim, da ni nikogar, ki je zapustil dom,
ali ženo ali brate, ali roditelje, ali otroke zavoljo
kraljestva Božjega, ki ne bi prejel mnogokrat več 30
v tem času, a v prihodnjem svetu večnega življenja.

Vzame pa dvanajstere k sebi in jim reče: Glej, 31
gremo gori v Jeruzalem in dopolni se vse Sinu
človekovemu, kar so proroki napisali. Izroč ga 32
namreč poganom, in zasmehovali ga bodo in za-
sramovali in pljuvali nanj, in ga bičali in potem 33
umorili; a tretji dan vstane od smrti. In oni niso 34
tega nič umeli, in ta beseda jim je bila skrita,
in niso vedeli, kaj se jim je pravilo.

35 Zgodi se pa, ko se bliža Jerihi, da sedi slepec
 36 kraj pota in prosjači. Ko pa sliši ljudstvo, da
 37 gre mimo, povprašuje, kaj bi to bilo. Povedo mu
 38 pa, da gre Jezus Nazarečan mimo. In zavpije,
 39 rekoč: Jezus, sin Davidov, usmili se me! In spredaj
 gredoči mu preté, naj umolkne; on pa kriči še
 40 veliko bolj: Sin Davidov, usmili se me! Jezus se
 pa ustavi in ukaže, naj ga pripeljejo k njemu;
 41 in ko se približa, ga vpraša: Kaj hočeš, naj ti
 42 storim? Gospod, da izpregledam. In Jezus mu
 43 reče: Izpreglej! vera tvoja te je rešila. In takoj
 izpregleda in gre za njim, hvaleč Boga. In vse
 ljudstvo, ko je to videlo, je dalo hvalo Bogu.

Poglavje 19.

1 In pride v Jeriho in gre skozi *mesto*. In glej,
 2 mož, po imenu Zahej, in ta je bil višji cestni-
 3 narjev in je bil bogat, in rad bi bil videl Jezusa,
 kdo da je, pa ni ga mogel spričo množice, ker je
 4 bil majhne postave. In poteče naprej in spleza
 na murvovo smokvo, da bi ga videl, ker je imel
 5 tod mimo iti. In Jezus, ko pride na to mesto, se
 ozre gori ter mu reče: Zahej, pojdi hitro doli!
 6 kajti danes moram ostati v tvoji hiši. In hitro
 7 zleze doli in ga radosten sprejme. In ko to vidijo,
 godrnjajo vsi, govoreč: K človeku grešniku gre
 8 gostovat! Pristopi pa Zahej in reče Gospodu:
 Glej, polovico premoženja svojega, Gospod, da-
 jem ubogim, in če sem koga kaj ukanil, povrnem

mu četverno. Jezus mu pa reče: Danes je prišlo 9
zveličanje tej hiši, ker je tudi ta sin Abrahamov.
Sin človekov je namreč prišel iskat in zveličat, 10
kar se je bilo izgubilo.

Ko so pa to poslušali, pristavi in pove *jim* 11
priliko, zato ker je bil blizu Jeruzalema in so
mislili, da se zdaj brž prikaže kraljestvo Božje.
Reče torej: Človek imenitnega rodu je šel v daljno 12
deželo, da prejme zase kraljevo oblast in se zopet
vrne. In pokliče deset hlapcev svojih ter jim dá 13
deset mošenj in jim reče: Kupčujte, dokler se ne
vrnem. Meščani njegovi so ga pa sovražili, ter 14
pošljejo poslanca za njim in sporoče: Nočemo,
da bi nam ta kraljeval. In zgodi se, ko je bil 15
kraljevo oblast prejel in se je vrnil, da veli, naj
mu pokličejo tiste hlapce, ki jim je bil dal srebro,
da bi zvedel, kaj je kdo prikupčeval. In pride 16
prvi in reče: Gospod, mošnja tvoja je pridobila
deset mošenj. In reče mu: Dobro, vrli hlapec! 17
ker si bil v najmanjšem zvest, imej oblast nad
desetimi mesti. In pride drugi, rekoč: Gospod, 18
mošnja tvoja je napravila pet mošenj. In tudi 19
temu reče: Tudi ti bodi nad petimi mesti! In 20
drugi pride in reče: Gospod, glej, *tu je* mošnja
tvoja, ki sem jo imel v prtu spravljeno. Kajti 21
bal sem se te, ker si oster človek: jemlješ, česar
nisi položil, in žanješ, česar nisi posejal. Pa mu 22
reče: Po tvojih besedah te bom sodil, hudobni
hlapec! Vedel si, da sem oster človek in jemljem,

česar nisem položil, in žanjem, česar nisem posejal: zakaj torej nisi dal srebra mojega v menjalnico? In jaz bi ga ob prihodu svojem prejel z obrestmi! Ter reče zraven stoječim: Vzemite mu mošnjo in dajte tistemu, ki ima deset mošenj. In reko mu: Gospod, *saj* jih ima deset. Pravim vam, da vsakemu, kdor ima, se bo dalo, a kdor nima, se mu vzame tudi to, kar ima. A tiste sovražnike moje, ki niso hoteli, da bi jim kraljeval, pripeljite sem in jih posekajte pred menoj.

In ko je to povedal, se odpravi naprej, gredoč gori v Jeruzalem.

In zgodi se, ko se približa Betfagi in Betaniji, pri gori, ki se imenuje Oljska, da pošlje dva izmed učencev svojih, rekoč: Pojdita v vas, ki je nasproti, v kateri, ko vnideta, najdeta žrebe privezano, na katero ni še nikoli noben človek sedel: odvežita ga in pripeljita sem. In če vaju kdo vpraša: Zakaj ga odvezujeta? povejta mu tako: Gospod ga potrebuje. In poslanca odideta in najdeta, kakor jima je bil rekel. Ko pa žrebe odvezujeta, jima reko gospodarji njegovi: Kaj odvezujeta žrebe? Ona pa rečeta: Gospod ga potrebuje. In pripeljeta ga k Jezusu; in polože svoja oblačila na žrebe ter posade nanje Jezusa. Ko pa jezdi, pogrinjajo svoja oblačila na pot. In ko se že bliža pobrežju Oljske gore, začne vsa množica učencev radostna Boga hvaliti z močnim glasom za vse čudeže, ki so jih videli,

govoreč: „Blagoslovljen kralj, ki prihaja v imenu 38
Gospodovem!“ Mir na nebu in slava na višavah!
In nekateri farizeji izmed množice mu reko: 39
Učenik, posvari učence svoje! In odgovori in jim 40
reče: Pravim vam, če ti umolknejo, vpilo bode
kamenje.

In ko se približa in ugleda mesto, se razjoka 41
nad njim in reče: Ko bi pač tudi ti spoznalo, 42
vsaj v ta dan svoj, kaj je za mir tvoj! Ali sedaj
je skrito očem tvojim. Kajti pridejo nate dnevi, 43
ko te obdado sovražniki tvoji z nasipom in te
bodo oblegali in te stiskali od vseh strani; in ob 44
tla razbijejo tebe in otroke tvoje v tebi, in ne
kamena na kamenu ne puste v tebi, zato ker nisi
spoznalo časa, v katerem si bilo obiskano.

In ko pride v tempelj, začne izganjati tiste, 45
ki so v njem prodajali in kupovali, rekoč jim: 46
Pisano je: Dom moj je dom molitve, a vi ste
naredili iz njega jamo razbojniško.

In učil je vsak dan v templju; a višji duhov- 47
niki in pismarji in prvaki ljudstva so iskali, da bi
ga pogubili, pa niso našli, kaj bi *mu* storili: zakaj 48
vse ljudstvo se ga je oklepalo, poslušajoč ga.

Poglavje 20.

In zgodi se enega tistih dni, ko je učil ljudstvo 1
v templju in oznanjeval evangelij, da pridejo
višji duhovniki in pismarji s starejšinami in ga 2
ogovore in reko: Povej nam, s kakšno oblastjo

3 to delaš? ali kdo je, ki ti je dal to oblast? Od-
govarjajoč pa jim reče: Vprašal bom tudi jaz
4 vas eno besedo. Povejte mi: Krst Janezov je li
5 bil iz nebes ali od ljudi? A oni premišlujejo
sami pri sebi govoreč: Ako rečemo: Iz nebes,
6 *nam* poreče: Zakaj mu torej niste verovali? Ako
pa rečemo: Od ljudi, vse ljudstvo nas bo s ka-
menjem posulo, zakaj prepričano je, da je Janez
7 prorok. Ter odgovore, da ne vedo, odkod. In
8 Jezus jim reče: Tudi jaz vam ne povem, s kakšno
oblastjo to delam.

9 Ljudstvu pa začne praviti tole priliko: Nekdo
je zasadil vinograd in ga dal vinogradnikom v na-
10 jem, in odpotoval je na veliko časa. In o svojem
času pošlje k vinogradnikom hlapca, naj mu dajo
od sadu vinogradovega; a vinogradniki ga pretepo
11 in odpošljejo praznega. In zopet pošlje drugega
hlapca; a oni tudi tega pretepo in zasramote ter
12 odpošljejo praznega. In zopet pošlje tretjega; in
13 oni tudi tega ranijo in izženo. Reče pa gospodar
vinograda: Kaj naj storim? Pošljem sina svojega
ljubljenega; ko bodo tega videli, nemara da se
14 bodo bali. Ko ga pa vinogradniki ugledajo, se
posvetujejo med seboj govoreč: Ta je dedič;
15 umorimo ga, da bode dediščina naša. In vržejo
ga ven iz vinograda in umore. Kaj jim bo torej
16 storil gospodar vinograda? Pride in pogubi vino-
gradnike te, in da vinograd drugim. Ko so pa to
17 slišali, reko: Bog ne daj! On pa jih pogleda in

reče: Kaj je torej to, kar je pisano: „Kamen, ki so ga zavrgli zidarji, ta je postal glava oglu?“ Vsak, kdor pade na ta kamen, se razbije; na 18 kogar pa on pade, ga razdrobi.

In pismarji in višji duhovniki bi bili radi po- 19
ložili nanj roke v to uro, ali zboje se ljudstva; spoznali so namreč, da je zanje povedal to pri-
liko. In zalezovaje ga pošljejo prežuhe, ki naj bi 20
se hlinili pravične, da bi ga ujeli v besedi in ga
potem izročili gosposki in oblasti poglavarjevi.
In vprašajo ga, rekoč: Učenik, vemo, da prav 21
govoriš in učiš ter ne gledaš *ljudem* na lice,
marveč v resnici učiš pot Božjo: Je li prav, da 22
dajemo cesarju davek, ali ne? Ker pa spozna 23
njih zvijačo, jim reče: Kaj me izkušate? Pokažite 24
mi denar. Čigavo podobo ima in napis? Pa reko:
Cesarjevo. A on jim veli: Dajte torej cesarju, 25
kar je cesarjevega, in Bogu, kar je Božjega. In 26
niso ga mogli ujeti v besedi vpričo ljudstva, tem-
več umolknejo, čudeč se odgovoru njegovemu.

In pristopijo nekateri od saducejev, ki pravijo, 27
da ni vstajenja, in ga vprašajo, rekoč: Učenik! 28
Mojzes nam je napisal, da če komu umre brat,
oženjen, pa brez otrok, naj vzame njegov brat
ženo njegovo in zbudi seme bratu svojemu. Bilo 29
je pa sedem bratov. In prvi vzame ženo in umre
brez otrok. In vzame ženo drugi, in tudi umre 30
brez otrok. In vzame jo tretji, in tako tudi vseh 31
sedem, in pomrjejo, ne da bi zapustili otrok. A 32

33 naposled umre tudi žena. Ta žena torej čigava
izmed njih bo ob vstajenju? zakaj sedem jih jo
34 je imelo za ženo. In odgovori in jim reče Jezus:
35 Sinovi tega sveta se ženijo in možé. Ali ti, ki bo-
do spoznani za vredne, da dosežejo drugi svet in
vstajenje iz mrtvih, se ne bodo ne ženili, ne mo-
36 žile; kajti tudi umreti ne morejo več: enaki so
namreč angelom in so sinovi Božji, ker so sinovi
37 vstajenja. Da pa mrtvi vstajajo, je pokazal tudi
Mojzes *v zgodbi* o grmu, ko imenuje Gospo-
da Boga Abrahamovega in Boga Izakovega in
38 Boga Jakobovega. Bog pa ni *Bog* mrtvih, ampak
39 živih; zakaj njemu so vsi živi. Odgovarjajoč pa
reko nekateri pismarji: Učenik, dobro si povedal.
40 Kajti nič več si ga niso upali vpraševati.

41 Reče jim pa: Kako pravijo, da je Kristus sin
42 Davidov? David sam namreč pravi v knjigi psal-
mov: „Rekel je Gospod Gospodu mojemu: Sedi
43 na desnici moji, dokler ne položim sovražnikov
44 tvojih nogam tvojim za podnožje.“ David ga to-
rej imenuje Gospoda, in kako je sin njegov?

45 A ko ga vse ljudstvo posluša, reče učencem
46 svojim: Varujte se pismarjev, ki radi hodijo v
dolgih oblačilih in ljubijo pozdrave po ulicah in
prve stole v shodnicah in prve prostore na gosti-
47 jah, ki požirajo hiše vdovam in na videz dolge
molitve opravljajo. Ti prejmejo ostrejšo sodbo.

Poglavje 21.

Pogleda pa gori in vidi bogatine, da mečejo 1
darove svoje v zakladnico. Vidi pa tudi vdovo 2
ubožno, da vrže tja dva vinarja, ter reče: Res- 3
nično vam pravim, da je ta uboga vdova vrgla
več nego vsi: zakaj vsi ti so vrgli od obilnosti 4
svoje v dar *Bogu*, a ta je od uboštva svojega
vrgla ves živež svoj, ki ga je imela.

In ko so nekateri pravili o templju, da je olep- 5
šan z lepim kamenjem in darovi, reče: Pridejo 6
dnevi, ko od tega, kar vidite, ne ostane kamen 7
na kamenu, ki se ne bi podrl. In vprašajo 8
ga, rekoč: Učenik, kdaj pa bode to? in kaj bo
znamenje, kadar se ima to zgoditi? On pa reče: 9
Varujte se, da vas ne zapeljejo. Zakaj veliko jih
pride z imenom mojim, in poreko: Jaz sem! in:
Čas se je približal. Ne hodite za njimi! Kadar 10
boste pa slišali o vojskah in vstajah, ne uplašite
se; zakaj to se mora prej zgoditi: ali konec ne
pride precej.

Tedaj jim je pravil: Vstane narod zoper narod 11
in kraljestvo zoper kraljestvo; in bodo veliki po- 12
tresi ter po raznih krajih lakote in kuge, tudi
bodo grozote in znamenja velika z neba. A pred 13
vsem tem polože roke svoje na vas in bodo vas
preganjali, in izdajali vas bodo shodnicam in je-
čam in vodili pred kralje in poglavarje zovoljo
imena mojega. A to vam da *priložnost* za pri- 14
čevanje. Vtisnite si torej v srce, da vam ni skrbeti

15 naprej, kako se boste zagovarjali; zakaj jaz vam
dam usta in modrost, kateri se ne bodo mogli
16 upirati, ne ugovarjati vsi nasprotniki vaši. Izda-
jali vas pa bodo celo roditelji in bratje in sorod-
niki in prijatelji, in *nekatere* izmed vas umore;
17 in sovražili vas bodo vsi zavoljo imena mojega.
18 Pa las z glave vam ne pogine. S potrpljenjem
19 svojim pridobivajte duše svoje.

20 Kadar boste pa videli, da vojske oblegajo Je-
ruzalem, tedaj vedite, da se je približalo razde-
21 janje njegovo. Takrat naj, kateri so v Judeji,
zbeže na gore, in kateri so sredi mesta, naj se
izselijo, in kateri so na deželi, naj ne hodijo v
22 mesto. Zakaj ti dnevi bodo *dnevi* maščevanja, da
23 se vse dopolni, kar je pisano. Gorje pa nosečim
in doječim v tistih dneh; kajti velika nadloga bo
24 na tej deželi in jeza *božja* nad tem narodom. In
padali bodo od ostrine meča, in gonili jih bodo
v sužnost po vseh narodih, in Jeruzalem bodo
teptali pogani, dokler se ne dopolnijo časi poganov.

25 In znamenja bodo na solncu in mesecu in na
zvezdah, in na zemlji strah in obup narodov za-
26 voljo *strašnega* šumenja morja in valov; ljudje
bodo omrtvevali od strahu in pričakovanja tega,
kar ima priti črez ves svet: zakaj sile nebeške
27 se bodo pregibale. In tedaj ugledajo Sina člove-
kovega, da prihaja na oblaku z močjo in slavo
28 veliko. Ko se pa to začne goditi, ozrite se gori in
povzdignite glave, ker se približuje odrešitev vaša.

In pove jim priliko: Poglejte smokvo in vse 29
drevje: videč, da že brstje poganja, sami spozna- 30
vate, da je poletje že blizu. Tako tudi vi, kadar 31
vidite, da se to godi, vedite, da je blizu kraljestvo
Božje. Resnično vam pravim, da ne prejde ta rod, 32
dokler se vse ne zgodi. Nebo in zemlja prejdeta, 33
a besede moje ne prejdejo.

Pazite pa nase, da ne bodo kdaj vaša srca obte- 34
žena s požrešnostjo in pijanstvom in skrbmi tega
življenja, in vas ne zadene ta dan iznenada, kakor
zanka. Kajti *takó* bo prišel na vse, ki prebivajo na 35
licu vse zemlje. Bedite torej vsak čas in molite, 36
da bi premogli ubežati vsemu temu, kar se ima
zgoditi, in stati pred Sinom človekovim.

In po dnevi je učil v templju, a zvečer je hodil 37
prenočevat na goro, ki se imenuje Oljska. In pri- 38
hajalo je vse ljudstvo zgodaj k njemu, poslušat
ga v templju.

Poglavje 22.

Bližal se je pa praznik presnih kruhov, ki se 1
imenuje Velika noč. In višji duhovniki in pismarji 2
so gledali, kako bi ga umorili; bali so se namreč
ljudstva.

Satan pa je šel v Juda, s priimkom Iškarijota, 3
ki je bil iz števila dvanajsterih. In odide in se 4
dogovori z višjimi duhovniki in glavarji *templja*,
kako jim ga izda. In razvesele se in se zavežejo 5
dati mu denarja. In da *jim* besedo in išče pri- 6

pravnega časa, da jim ga izda v nepričujočnosti množice.

7 Pride pa dan presnih kruhov, ko je bilo treba
8 klati velikonočno jagnje. Ter pošlje Petra in Ja-
9 neza rekoč: Pojdita, pripravita nam velikonočno
10 jagnje, da bomo jedli. Ona pa mu rečeta: Kje
11 hočeš, da pripraviva? A on jima reče: Glej, ko
12 prideta v mesto, srečal vaju bo človek, ki bo nesel
vrč vode; sledita za njim v hišo, v katero pojde,
13 in recita hišnemu gospodarju: Učenik ti pravi:
Kje je obednica, kjer bom jedel velikonočno jag-
14 nje z učenci svojimi? In on vama pokaže veliko
15 izbo pogrnjeno; tam pripravita. Ter odideta in
najdeta, kakor jima je bil rekel, in pripravita
velikonočno jagnje.

14 In ko pride ura, sede za mizo in dvanajsteri
15 apostoli ž njim. In reče jim: Željno sem hrepenel
jesti to velikonočno jagnje z vami, preden bom
16 trpel; kajti pravim vam, da ga ne bom več jedel,
17 dokler se v kraljestvu Božjem ne dopolni. In
prejme kelih, zahvali in reče: Vzemite ga in raz-
18 delite med seboj. Kajti pravim vam, da ne bom
več pil od trtnega sadu, dokler ne pride kraljestvo
19 Božje. In vzame kruh, zahvali, in prelomivši ga
jim da rekoč: To je moje telo, ki se za vas daje.
20 To delajte v moj spomin! Ravno tako tudi kelih
po večerji, rekoč: Ta kelih je nova zaveza v moji
21 krvi, ki se za vas preliva. Toda glej, roka izda-
22 jalca mojega je z menoj na mizi. Sin človekov

sicer gre, kakor je določeno, ali gorje tistemu
človeku, ki ga izdaja. In oni začno vpraševati 23
med seboj, kdo bi mar izmed njih bil, ki bo to storil.

Vname se pa tudi prepir med njimi, kdo izmed 24
njih da velja za večjega. On jim pa reče: Kralji 25
narodov tem gospodujejo, in kateri imajo oblast,
se imenujejo dobrotniki. Vi pa ne tako: ampak 26
kdor je največji med vami, bodi kakor najmanjši,
in kdor je vodnik, bodi kakor služabnik. Kdo 27
namreč je večji: kdor sedi za mizo, ali kdor streže?
Ali ne, kdor sedi za mizo? Jaz pa sem med vami,
kakor kdor streže. A vi ste, ki ste vztrajali z 28
menoj v izkušnjah mojih. In jaz vam poročam 29
kraljestvo, kakor *ga* je meni Oče moj poročil, da 30
jeste in pijete pri mizi moji v kraljestvu mojem
in sedite na prestolih ter sodite dvanajstere ro-
dove Izraelove.

Simon, Simon! glej, satan vas je poželel, da bi 31
vas presejal kakor pšenico; ali jaz sem prosil zate, 32
naj ne izgine vera tvoja; in ti, ko se nekdam iz-
preobrneš, potrjuj brate svoje. On pa mu reče: 33
Gospod, pripravljen sem iti s teboj i v ječo i v
smrt. A on mu reče: Pravim ti, Peter, danes ne 34
zapoje petelin, dokler trikrat ne utajiš, da me
poznaš.

In reče jim: Ko sem vas poslal brez mošnje 35
in torbe in obuvala, ali vam je česa zmanjkalo?
Oni pa reko: Ničesar. On pa jim reče: Ali sedaj, 36
kdor ima mošnjo, naj jo vzame, ravno tako tudi

torbo, a kdor nima meča, naj proda suknjo in si
37 ga kupi. Kajti pravim vam, da se mora izpolniti
na meni še to, kar je pisano: „In hudodelnikom
je bil prištet“. Zakaj to, kar je pisano za me, se
38 bliža dopolnitvi. Oni pa reko: Gospod, glej, tu
sta dva meča! A on jim reče: Dosti je!

39 In gre ven in se napoti kakor navadno na
Oljsko goro; za njim pa gredo tudi učenci nje-
40 govi. A ko pride na mesto, jim reče: Molite, da
41 ne zajdete v izkušnjava. In sam odstopi od njih za
42 lučaj kamena, in poklekivši na kolena moli in
reče: Oče, ako hočeš, vzemi ta kelih od mene!
43 toda ne moja volja, ampak tvoja se zgodi. Pri-
44 kaže pa se mu angel iz nebes in ga krepča. In ko
se bori z grozo smrti, moli še gorečnejše; in njegov
pot postane kakor kaplje krvi, ki so padale na
45 zemljo. In vstane od molitve ter pride k učencem
46 svojim in jih najde speče od žalosti. In reče jim:
Kaj spite? Vstanite, molite, da ne zajdete v iz-
kušnjava!

47 Ko je še govoril, glej, množica in oni, ki se je
imenoval Juda, eden dvanajsterih, gre pred njimi
48 in se približa Jezusu, da ga poljubi. Jezus mu pa
reče: Juda, s poljubom izdajaš Sina človekovega?
49 Ko pa vidijo ti, ki so bili okoli njega, kaj da bo,
50 reko mu: Gospod, ali naj udarimo z mečem? In
eden izmed njih udari hlapca velikega duhovnika
51 in mu odseka desno uho. Jezus pa odgovori in
reče: Nehajte, dotlej! In doteknivši se ušesa nje-

govega, ga ozdravi. A višjim duhovnikom in po- 52
glavarjem templja in starejšinam, ki so bili prišli
nadenj, reče Jezus: Kakor na razbojnika ste prišli
z meči in koli? Vsak dan sem bil z vami v templju, 53
in niste iztegnili rok zoper mene. Ali to je vaša
ura in oblast teme.

In zgrabijo ga in odženo in peljejo ga v hišo 54
velikega duhovnika. A Peter je šel oddaleč za
njim. In ko so bili zanetili ogenj sredi dvorišča 55
in so skupaj sedeli, sede Peter mednje. Neka 56
dekla pa, ko ga vidi sedečega pri ognju, ga ostro
pogleda in reče: Tudi ta je bil ž njim. A on ga 57
zataji, rekoč: Žena, ne poznam ga. In malo potem 58
ga ugleda drugi in reče: Tudi ti si izmed njih. A
Peter reče: Človek, nisem! In eno uro ali kaj po 59
tem trdi nekdo drugi, rekoč: Zares, tudi ta je bil
ž njim; saj je tudi Galilejec. Peter pa reče: Člo- 60
vek, ne vem, kaj praviš. In zdajci, ko še govori,
zapoje petelin. In obrnivši se, Gospod pogleda na 61
Petra; in Peter se spomni besede Gospodove, ka-
kor mu je bil rekel: Preden zapoje petelin, me
zatajiš trikrat. In gre ven in se bridko razjoka. 62

In možje, ki so držali Jezusa, so ga zasramo- 63
vali in bili. In zakrivši ga, so ga vpraševali, go- 64
voreč: Prorokuj, kdo te je udaril? In še veliko 65
drugega preklinjanja so govorili zoper njega.

In ko napoči jutro, se zbere starejšinstvo ljud- 66
stva, i višji duhovniki i pismarji; in odpeljejo ga
v veliki zbor svoj in reko: Če si ti Kristus, povej 67

nam! On pa jim reče: Ako vam povem, nikakor
68 ne bodete verovali; ako pa vprašam, gotovo ne
69 odgovorite. Odslej pa bo Sin človekov sedel na
70 desnici moči Božje. Pa reko vsi: Ti si torej Sin
71 Božji? On jim pa reče: Vi pravite, da jaz sem. A
oni reko: Kaj nam je še treba pričevanja? saj
smo sami slišali iz ust njegovih.

Poglavje 23.

1 In vstane vsa množica njih ter ga peljejo k
2 Pilatu. In začno ga tožiti, govoreč: Tega smo
našli, da odvrča narod naš in brani cesarju da-
3 vek dajati, in pravi, da je on Kristus kralj. A
Pilat ga vpraša, rekoč: Si li ti kralj Judov? On
4 pa odgovori in mu reče: Ti praviš. Pilat pa reče
višjim duhovnikom in ljudstvu: Na tem človeku
5 ne vidim nobene krivice. Oni so pa še bolj silili,
govoreč: Ljudstvo hujska, učeč po vsej Judeji,
6 počenši od Galileje do sem. Pilat pa, ko to sliši,
7 vpraša, če je ta človek Galilejec? In ko zve,
da je izpod oblasti Herodove, ga pošlje k Herodu,
ki je tudi bil te dni v Jeruzalemu.
8 Ko pa Herod ugleda Jezusa, se zelo razveseli;
zakaj že davno ga je želel videti, ker je bil slišal o
njem, in nadejal se je, da bo videl kakšen čudež,
9 storjen od njega. In izprašuje ga z mnogimi bese-
10 dami, ali on mu ne odgovori ničesar. A višji duhov-
niki in pismarji so stali *poleg* in ga trdo tožili.
11 Herod pa, ko ga je zasramotil z vojaki svojimi in

se mu nasmejal, mu obleče sijajno obleko ter ga pošlje nazaj k Pilatu. In ta dan sta postala 12 Pilat in Herod prijatelja drug drugemu; poprej namreč sta si bila sovražna.

A Pilat, sklicavši višje duhovnike in poglavarje 13 in ljudstvo, jim reče: Pripeljali ste mi tega člo- 14 veka, kakor da odvrča ljudstvo; in glejte, izprašal sem ga vpričo vas, a nisem našel nobene krivice na tem človeku v tem, za kar ga tožite. Pa tudi 15 Herod ne, zakaj poslal nam ga je nazaj; in glejte, storil ni ničesar, kar bi bilo vredno smrti. Bičal 16 ga bom torej in izpustil. Moral jim je pa o praz- 17 niku izpustiti enega *jetnika*. Vsa množica pa 18 hkratu zavpije, rekoč: Proč s tem, izpusti pa nam Baraba! Tega so bili vrgli v ječo zavaljo neke 19 vstaje, ki je izbruhnila v mestu, in zavaljo uboja. Pilat pa jih zopet ogovori, hoteč izpustiti Jezusa. 20 Oni pa vpijejo: Križaj, križaj ga! In reče jim v 21 tretje: Kaj pa je ta storil hudega? Ničesar smrti 22 vrednega nisem našel na njem; bičal ga bom torej in izpustil. A oni so tiščali *vanj* z velikim vpitjem, 23 zahtevajoč, naj se razpne na križ. In njih vpitje je zmagalo. In Pilat razsodi, naj se zgodi, kar 24 zahtevajo. In izpusti jim tega, ki je bil vržen v 25 ječo zavaljo vstaje in uboja, za katerega so prosili; Jezusa pa izroči njih volji.

In ko so ga peljali iz *mesta*, zgrabijo nekega 26 Simona Cirenejca, ki je šel s polja, in mu zadenjo križ, naj ga ponese za Jezusom.

27 Šla je pa za njim velika množica ljudstva in
28 žene, ki so jokale in žalovale nad njim. Obrnivši
se pa k njim, reče Jezus: Hčere jeruzalemske,
ne jokajte nad menoj, marveč nad seboj jokajte
29 in nad svojimi otroki. Kajti glejte, pridejo dnevi,
ob katerih poreko: Blagor nerodovitnim, in te-
lesom, ki niso rodila, in prsim, ki niso dojile!
30 Tedaj jamejo praviti goram: Padite na nas! in
31 hribom: Pokrijte nas! Če namreč z zelenim dre-
vesom tako delajo, kaj se bo godilo s suhim?

32 Peljali so pa ž njim vred tudi dva druga, hudo-
delnika, da ju umore.

33 In ko pridejo na kraj, ki se imenuje Mrtvaška
glava, križajo tu njega in hudodelnika, enega na
34 desno, a drugega na levo. A Jezus reče: Oče,
odpusti jim! saj ne vedo, kaj delajo. Deleč pa
35 obleko njegovo, vržejo kocko. In ljudstvo je stalo
in gledalo. Zasmehovali so ga pa ž njimi vred tudi
poglavarji, govoreč: Drugim je pomagal, naj po-
36 more sebi, če je ta Kristus, izvoljenec Božji. Po-
smehovali so se mu pa tudi vojaki, in pristopali
37 so in mu podajali octa in govorili: Če si ti kralj
38 Judov, pomagaj si! Bil je pa tudi napis nad njim:
TA JE KRALJ JUDOV.

39 A eden hudodelnikov, ki sta ž njim visela, ga
je preklinjal, govoreč: Če si ti Kristus, pomagaj
40 sebi in nama! Drugi pa odgovori in ga posvari,
rekoč: Ali se tudi ti ne bojiš Boga, ko si sam
41 prav tako obsojen? In midva sicer po pravici,

kajti prejemava po delih svojih, kar sva zaslužila; ta pa ni storil nič nepristojnega. In reče: Jezus, 42 spomni se me, kadar prideš v kraljestvo svoje. In Jezus mu reče: Resnično ti pravim, danes boš 43 z menoj v raju.

In bilo je že okoli šeste ure, in nastane tema 44 po vsej zemlji do devete ure, ker je solnce otemnelo; in zagrinjalo svetišča se pretrga po sredi. In Jezus zakliče z močnim glasom in reče: Oče, 46 v tvoje roke izročam duha svojega! In rekši to, izdahne. Stotnik pa, videvši, kar se je zgodilo, je 47 hvalil Boga in rekel: Zares, ta človek je bil pravičen. In vsi ljudje, ki so se sešli to gledat, ko 48 vidijo, kaj se godi, se trkajo na prsi ter se vračajo. Oddaleč pa so stali vsi znanci njegovi in 49 žene, ki so bile ž njim prišle iz Galileje, gledajoč to.

In glej, mož po imenu Jožef, svetovalec, mož 50 dober in pravičen (ki ni bil privolil v njih svet in 51 dejanje), iz Arimateje, judovskega mesta, ki je tudi sam pričakoval kraljestva Božjega: ta pri- 52 stopi k Pilatu in zaprosi truplo Jezusovo. In ga 53 sname in zavije v platno, in ga položi v grob, izsekan v skalo, v katerega še nikoli nihče ni bil položen. In bil je dan priprave in sobota je na- 54 stajala. Žene pa, ki so bile ž njim prišle iz Gali- 55 leje, so šle za *mrtvim* in si ogledale grob in kako je položeno truplo njegovo. Vrnivši se pa, pri- 56 pravijo dišav in mazil; a v soboto so počivale po zapovedi.

Poglavje 24.

- 1 A prvi *dan* tedna, zelo zgodaj, pridejo h grobu
2 in prineso, kar so bile pripravile dišav. Najdejo
3 pa kamen odvaljen od groba; ko pa stopijo v
4 grob, ne najdejo trupla Gospoda Jezusa. In zgodi
se, ko se niso mogle načuditi temu, glej, dva moža
5 se postavita poleg njih v svetlih oblačilih. Ko so
se pa bale in so povesile lica k zemlji, jim rečeta:
Kaj iščete živega med mrtvimi? Ni ga tu, nego
vstal je. Spomnite se, kako vam je povedal, ko
7 je bil še v Galileji, rekoč: Sin človekov mora biti
izdan v roke ljudi grešnikov in biti križan, a
8 vstati tretji dan. In spomnijo se besed njegovih,
9 in vrnivši se od groba, sporoče vse to enajsterim
10 in vsem drugim. Bile so pa Marija Magdalena
in Joana in Marija *mati* Jakobova, in druge ž
11 njimi, ki so to pravile apostolom. In zdele so
se jim njih besede kakor prazno govoričenje, in
12 niso jim verjeli. A Peter vstane in pohiti h
grobu, in sklonivši se, ugleda samo platnene prte.
Ter odide domov, čudeč se, kaj se je zgodilo.
- 13 In glej, dva izmed njih sta šla tisti dan v trg,
ki je bil šestdeset tečajev daleč od Jeruzalema in
14 mu je bilo ime Emavs. In pogovarjala sta se med
15 seboj o vsem tem, kar se je zgodilo. In prigodi
se, ko se tako pogovarjata in drug drugega vpra-
šujeta, da se sam Jezus približa in gre ž njima.
16 Ali njune oči so bile zadržane, da ga nista spo-
17 znala. In reče jima: Kaki so to pogovori, ki jih

imata grede med seboj? In ustavita se, gledajoč žalostno. Odgovori pa eden, ki mu je bilo ime 18 Kleopa, in mu reče: Si li ti edini tujec v Jeruzalemu, ki ne veš, kaj se je te dni v njem zgodilo? Pa jima reče: Kaj? Onadva mu pa re- 19 četa: Tisto o Jezusu Nazarečanu, ki je bil mož prorok, mogočen v dejanju in besedi pred Bogom in vsem ljudstvom: kako so ga naši višji duhov- 20 niki in poglavarji izdali v smrtno obsodbo in ga križali. Mi pa smo se nadejali, da je on ta, ki 21 ima odrešiti Izraela. Ali vrhu vsega tega je danes že tretji dan, kar se je to zgodilo. Pa tudi 22 uplašile so nas neke žene izmed naših, ki so bile zgodaj pri grobu, in ko niso našle trupla njegovega, so prišle pripovedujoč, da so celo videli prikazen angelov, kateri pravijo, da je on živ. In nekateri teh, ki so z nami, so šli h grobu 24 in so našli tako, kakor so bile žene povedale, ali njega niso videli.

In on jima veli: O vi nespametneži in lenega 25 srca, da bi verovali vse, kar so govorili proroki! Ali ni bilo potrebno, da je Kristus to trpel 26 in *tako* šel v slavo svojo? In začne od Mojzesa 27 in vseh prorokov in jima razlaga, kar je v vseh pismih pisano o njem. In približajo se trgu, v 28 katerega sta šla; in on se dela, kakor da bi hotel dalje iti. In prisilita ga, govoreč: Ostani z nama, 29 ker se večeri in dan se je že nagnil. In gre noter, da ostane ž njima. In zgodi se, ko je sedel ž njima 30

za mizo, vzame kruh in blagoslovi ter prelomi
31 ga ter jima podaje. In njune oči se odpro in ga
32 spoznata; a on jima izgine izpred oči. In rečeta
drug drugemu: Ali ni srce gorelo v naju, ko nama
je govoril po poti, ko nama je razlagal pisma?
33 In vstaneta še tisto uro in se vrneta v Jeruzalem,
in najdeta zbrane enajstere in te, ki so bili ž
34 njimi. Ti pravijo: Res je vstal Gospod in se je
35 prikazal Simonu. In onadva pripovedujeta, kaj
se je zgodilo na poti in kako sta ga spoznala, ko
je kruh prelomil.

36 Ko pa o tem še govore, stopi on sam sredi
37 med nje in jim reče: Mir vam! In oni se uplaše
38 in vsi prestrašeni mislijo, da vidijo duha. In jim
reče: Kaj se plašite? in zakaj *dvomljive* misli
39 obhajajo vaša srca? Poglejte roke moje in noge
moje, da sem jaz sam; potipajte me in pogledajte!
Saj duh nima mesa in kosti, kakor vidite, da
40 imam jaz. In rekši to, jim pokaže roke in noge
41 svoje. Ker pa še ne verjamejo od veselja in se
42 čudijo, jim reče: Imate li tu kake jedi? Oni pa
43 mu podajo kos pečene ribe in satovja. In vzame
in pojé pred njimi.

44 Reče pa jim: To so besede moje, katere sem
vam bil govoril, ko sem bil še z vami, da se mora
izpolniti vse, kar je pisano zame v zakonu Moj-
45 zesovem in v prorokih in psalmih. Tedaj jim
46 odpre um, da bi razumeli pisma; in veli jim:
Tako je pisano in *tako* je moral Kristus trpeti

in vstati tretji dan iz mrtvih, in se *mora* ozna- 47
njevati v imenu njegovem izpokorjenje in odpu-
ščenje grehov med vsemi narodi, počenši od Je-
ruzalema. Vi pa ste priče temu. In glejte, jaz 48
pošljem obljubo Očeta svojega na vas; a vi osta- 49
nite v mestu *Jeruzalemu*, dokler ne boste oble-
čeni v moč z višave.

In pelje jih ven do Betanije, in povzdignivši 50
roke svoje, jih blagoslovi. In zgodi se, ko jih 51
blagoslavlja, da se loči od njih, in vznese se
v nebo. A oni se mu poklonijo in se vrnejo v 52
Jeruzalem z velikim veseljem. In bili so vseskozi 53
v templju, hvaleč Boga.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000048572

